

TOMIS

REVISTA PARHIALĂ DE CONSTANȚA

= CEL CE VA BEA DIN APA PE CARE O VOIU DA EU
NU VA ÎNSEȚĂ ÎN VERE = IOAN. IV. 14 =

SUMAR

Pre. Stăpânul și Arhiepiscopul Nostru — Revista Tomis; Biserica în politică de Vicar Gr. Dumitrescu; Ortodoxia în pericol? de Vicar Gr. Dumitrescu; Lacrămile Fecioarei Marii de Preot G. Znogoveanu; Iuda Iscarioteanu de Ion Albină; Persecuțiile religioase din Rusia de Diac. Ar. Vârnav; Judecăți omenești Trad. de D. Belizarie Popescu.

v. 35.850 / 863

TIP. „LUCRĂTORII ASOCIAȚII” - CONSTANȚA

Conducerea Revistei

Comitetul diriguitor :

Director : **VICAR GR. DUMITRESCU**

Redactor : **DIAC. AR. VÂRNAV**

Membrii : { *Ec. Gh. N. Ionescu*
          " *V. Georgescu*
          " *C. Popescu-Palas*
          " *I. Grigorescu*
          " *D. Belizarie-Popescu*

Administrator : **Ec. I. CIOCAN**

Colaboratori :

Ec. Rădulescu-Ștefănești-Ialomița ; Ec. Gh. Popescu-Ur-
ziceni ; Pr. Gh. Vasilescu-Znagoveanu ; Pr. N. C. Munteanu-
Muntmarg—Bacău ; Pr. I. Popescu-Reviga—Ialomița ; Ec. I.
V. Pascu-Adjud—Putna ; I. Ciolca-Grindu—Ialomița ; Pr. Geor-
ge Petre-Broșteni—Ialomița ; Pr. Grivas D. Cruceanu-Hagi-
Doctorand—Cernica Ilfov ; C. Georgescu-Obreja — R.-Sărat.

.*

Se primesc spre publicare articole și dela alte persoane.
Ele vor fi scrise citeț și pe o singură pagină.

Schimbul de reviste, trimiteri de articole, abonamente și orice
corespondență se va adresa Revistei „Tomis”, la Sf. Episcopie.

Abonamentul

1 an pentru preoți, episcopii și abonații particulari 160 lei
„ pentru cântăreți . . . . . 90 „

P. S. S. D. D. GHERONTIE
EPISCOPUL CONSTANȚEI

TOMISUL

FOAE OFICIALĂ EPARHIALĂ

SUB PATRONAJUL PREA SFINȚITULUI EPISCOP GHERONTIE

PRE STĂPÂNUL ȘI ARHIEREUL NOSTRU,
DOAMNE PĂZEȘTE-L,
INTRU MULȚI ANI!

S'au împlinit patru ani de când în ziua de 14 Martie 1926, Prea Sfințitul Gherontie a fost instalat ca Episcop al Eparhiei Constanța, vechiul Tomis.

În acest scurt timp, Eparhia a văzut cum, cu o părintească dragoste, arhipăstoreasca Prea Sfinției Sale îngrijire, a realizat multe fapte de seamă, între care enumărăm:

1) Intrarea în prevederile noii legi bisericești și organizarea Eparhiei Tomisului, înființată numai de 7 ani.

2) Ocuparea tuturor parohiilor vacante din Eparhie.

3) Înființarea mănăstirii de părinți „EPISCOPUL GHERONTIE”, din comuna Balaciu, județul Ialomița.

4) Punerea pietrii fundamentale a mănăstirii de Maici „Sf. Elena dela Mare” din comuna Tatlageac.

5) Înființarea Societății Eparhiale ORTODOXIA.

6) Înființarea Căminului „Cuvioasa Parascheva” din orașul Constanța, cu un comitet de doamne, având de scop propășirea educației religioase în popor și ajutorarea celor nevoiași.

7) *Inființarea Școlii de Cântăreți „Gherontie Episcopul” ce funcționează pe lângă Catedrala Episcopală din Constanța și a dat prima serie de absolvenți în Iunie 1929.*

8) *Inființarea fabricii de lumânări „Sfântul Apostol Andrei” având sediul la Bazargic.*

9) *Organizarea unui mic schit la crucea făcătoare de minuni dela Derwent.*

10) *Inființarea cercului religios „Gherontie Episcopul” în Constanța.*

11) *Inființarea Asociației „Gherontie Episcopul” a bunilor creștini din Călărași.*

12) *Pe cât s’a putut, au continuat lucrările de construcție la palatul episcopal.*

13) *Impărțirea de ajutoare însemnate, la cei nevoiași și alte multe binefaceri.*

14) *A vizitat întreaga Eparhie, cunoaște preoțimea și toate nevoile ei și luptă spre a aduce atât pe preoți cât și biserica la o situație din ce în ce mai bună.*

Rugăm pe Dumnezeu să-l țină deplin sănătos, pentru propășirea și fericirea acestei Eparhii.

Cu această ocazie noi li urăm:

Să trăiți, întru mulți ani, Stăpâne!

REVISTA „TOMIS“

Socotind că mă doboară, mi-a grăit ieri un ateu:

— Fă-mi dovadă că există și voi crede 'n Dumnezeu!

Ca să nu-l rănesc mai tare, — arma mea a fost la fel:

— Dovedește-mi că El nu e, ca să nu mai cred în El;

Însă El e pretutindeni, omule cu suflet rău...

Eu ți-L dovedesc: cu tine și cu ce e'n jurul său!

V. MILITARU

BISERICA IN POLITICĂ

O Intrebare

De câte ori vine vorba de preot și de politică, de atâtea ori binevoitorii bisericii șoptesc cu părere de rău: Merg toate rău, că, până și în biserică a intrat politica.

Ce se înțelege prin politică în biserică, știm: nu înseamnă că biserica s'a apucat să se intereseze de conducerea țării, uitându-și rolul ei de conducătoare de suflete și de aci tot răul, dar că, biserica este aservită politicianismului.

Această aservire se face pe două fronturi, și anume: 1) Față de clerul superior, politicianismul s'a furizat până într'atât, încât pretinde ierarhilor satisfacerea tuturor dorințelor, iar când aceștia se opun la înfrângerea dreptății și la salvarea adevărului, sunt boicotați în treburile eparhiale și, de asta, nu se poate face nimic în biserică.

2) Jos, clerul de enorie s'a înjugat la politica de partid și face jocul politicianilor, pentru simplul motiv că li se pare, că sunt băgați în seamă, că și el, preotul, poate merge la club, poate sta lângă urna de vot, poate să vorbească la o întrunire, fără ca să se întreprindă ce ideie mare a adus el acolo, cu ce a scos politica din făgașul comun, cu ce a contribuit la binele bisericii, făcând politică?

Vor fi cazuri când ni se va răspunde: făcând politică, am căpătat atâtea mii de lei pentru biserică. Aceasta nu înseamnă mare lucru, căci sunt mulți preoți, cari fără să facă politică, primesc ajutoare de la instituții întrucât a ajuta biserica este o obligație pentru oricare fiu al bisericii, orice politică va face el.

Deși știu că nu vor avea mare folos făcând politică, pentru că, dacă e vorba să capete o situație mai bună în cler, ar trebui, ca preotul cu asemenea veleități, să se adreseze bisericii, chiriarhului, iar nu politicienilor, unor preoți li place mai mult să intervină prin politicieni, decât să-și revendice singuri drepturile, dacă sunt juste.

Numai din cauză că politica pe care o face biserica până acum, se prezintă în felul de mai sus, s'a socotit îndreptățită o episcopie să dea circulara, prin care a interzis ca preoții să facă politică.

Și lumea a auzit și a bătut din palme: „Da, da, bine s'a făcut; popii sunt oameni de temut“.

Și când mai zice „Popa la biserică“, înțelege că, preotul să-și vadă de serviciile lui, *să continue să țină poporul în „superstiția“ aceasta, numită credință*, care face pe popor să fie blând, ascultător și răbdător. *Pentru asta, nici nu-i prea trebuie popii carte multă.* Când însă, ajungem la câte o răspântie, toți își pun întrebarea: Cine să lumineze poporul? — Preotul. Cine e de vină că poporul nu e luminat? — Preotul.

Oare fără îndemnuri din afară, biserica n'a știut ce face, n'a știut ce vrea? Atunci de ce este neputincioasă, de ce glasul ei răsună în pustiu? Nu sunt fiii ei toți acești oameni, cari, azi sau mâine, dețin frânela conducerii în țara aceasta?

Nu se datorește oare învățaturii creștine tot progresul civilizației moderne? Nu din biserică au luat atei revoluției franceze cuvintele pe care le-au strigat în toată lumea: Libertate, egalitate și frăție? De ce atunci atâta vitregie față de biserică?

Când avem state creștine, de ce biserica lipsește dela conducerea statului?

— Pentru că singură biserica a abdicat dela drepturile sale.

Nimeni nu poate contesta că în istoria neamului nostru, biserica și-a avut rolul ei precumpănit. Oare i se poate aplica sentința: Maurul și-a făcut datoria?

Nu. Atâta timp cât biserica română își iubește țara și neamul trebuie să-și pretindă, în calitate de îndru-

mătoare a poporului, dreptul pe care îl incumbă trecutul său istoric și conștiința de călăuzitoare a acestui popor.

În calitate de moștenitori ai unei preoții ce-și are rădăcini în adâncurile Egiptului, Romei, Athenei și Ierusalimului Iudaic, să nu uităm că „teocrația a înălțat popoarele și că prin democrație au căzut“. ¹⁾

În istoria antică, fiecare oraș (polis) avea zeii săi și odată cu războaiele dintre cetăți, se războieau și zeii și-nu rareori-conducătorul statului a simțit nevoia să fie și „pontifex maximus“.

În statele moderne, unde au existat partide clericale, acolo progresul a venit mult mai repede și orașele au înflorit.

De ce oare, la noi nu s'ar putea ca biserica să facă politică ?

Bineînțeles că, atâta timp cât ea va face o politică răslețită, va continua să fie înghițită și de multe ori, poate chiar speculată de politicianism. Când însă, biserica va fi un tot bine încheiat, ea va fi o forță. Atunci ea va putea arăta tuturor, cum trebuie să se facă politică.

Sunt oare creștine acele foi politice, care în preajma alegerilor se întrec în a debita insulte și înjurături reciproce la adresa adversarului ? Oare, nu se poate face politică și fără insulte ? Întrebați pe țaran în timpul alegerilor și-ți va spune : „Unii înjură pe ceilalți și ăștia fac hoți pe cei dintâi“. Asta e morala pe care politica o dă poporului.

Deci, dacă suntem apostoli ai Mântuitorului Hristos și avem mandatul de a învăța, trebuie să ni-l exercităm față de toată lumea și de jos și de sus : și, ca să se facă aceasta cu toată puterea, trebuie ca biserica să intre în politică.

Pentru studierea în întregime a acestei chestiuni, punem următoarea întrebare, la care așteptăm răspunsul onoraților noștri cititori :

---

1) Victor Hugo.

„Care mai sunt temeiurile, pe baza cărora biserica este îndreptățită să intre în politică“?

Adică: Avem destule argumente ca să începem o acțiune în această direcție? În numărul viitor vom publica răspunsurile, dar numai pe acelea care vor trata tema pusă de noi.

După lămurirea deplină a acestei chestiuni, vom trece la modalitatea organizării preoției în această direcție.

Vicar Gr. Dumitrescu

Cel ce râde de cel sărac, își bate joc de Făcătorul său.

Cel ce se bucură de nenorocirea altuia, nu va rămâne nepedepsit.

Cel ce răsplătește binele cu rău, dela casa aceluia răul nu se va depărta.

(Proverbe XVIII, 5, 13)

ORTODOXIA IN PERICOL ?

Vremurile actuale au dus ortodoxia la grea cumpănă și biserica cea care a fost până acum depozitară, neștirbită a învățături Mântuitorului Hristos, pare să fie amenințată.

Pe lângă încercările celor de alte confesiuni, cari ne întindeau mâna, arătându-ne mirajul unității bisericii lui Hristos, pe lângă încurajările ce căpătau aceștia din partea ortodoxilor nu numai înstrăinați cu sufletul de ortodoxie, ba chiar lipsiți de orice credință și ahtiați după tot ce este strein, și alt pericol ne amenință:

Cea mai mare parte a creștinătății este grav sbuciumată.

Puternica ortodoxie rusească este sugrumată de organizarea sovietică. Se zice că i-a pus și termen: În trei ani să nu mai existe urmă de biserică. Mitropolitul Sergei a desmințit toate aceste svonuri. Se prea poate să fi fost forțat să dea această desmințire.

Dacă de pericolul unei propagande streine am știut să ne apărăm până acum—și nu ne temem de ea nici de acum înainte,—ce putem să facem noi, biserica ortodoxă din țara care a rămas în fruntea țărilor ortodoxe, pentru creștinii ruși pentru biserica aceia care, cândva, a înviorat biserica noastră, prin mijloacele de cultură ce ne-a pus la îndemână? *)

Ni se strânge inima de durere că ne vedem neputincioși.

Putem numai atât: Să ridicăm în slujbele noastre rugăciuni pentru odihna celor martirizați, pentru îmblânzirea dușmanilor bisericii și mântuirea credincioșilor de suferințele bolșevice.

Primejdiile totdeauna au întărit sufletul. Să nu ne amăgim dacă ni se va spune: Unde este ortodoxia voastră? Iată colosala Rusie ortodoxă dispăre. Voi ce faceți? Veniți la noi, noi vă primim,

— La cine să ne ducem? La Catolici? — Nu.

*) E vorba de tipografiile și meșterii tipografi, (trimiși de Mitropolitul Petru Movilă în timpul lui Matei Basarab și Vasile Lupu.

— La protestanți? Cu atât mai puțin.

Atât timp cât noi suntem conștienți că în ortodoxie este credința creștină cea adevărată, nici vorbă nu este că am putea aluneca într'o parte, sau alta.

E adevărat, că din dorința de a reface cândva unitatea bisericii, ne-au frământat gânduri de unire și am luat parte la consilii în acest scop; dar n'am făcut-o decât ca să se vadă că noi am rămas la origina creștinismului și, dacă doresc ceilalți să vadă adevăratul creștinism, să privească la noi.

Catolicii se luptă să ne câștige și dacă în acest scop am accepta începerea unor tratative, ei ar fi gata să facă mari concesii, pentru că, întocmai ca unui criminal, care nu se depărtează de locul crimei, tot așa și lor le stă pe conștiință excomunicarea ce ni-a svârșit-o pe furis, ambițiosul cardinal Humbert. De aceia ne dau mereu târcoale.

Cercetați lucrările lor și veți vedea că ei nu ne pot zice nouă decât „disidenți“, pe când noi cu toată dreptatea le putem zice „eretici.“

Căutați revistele lor, mai ales pe cele, prin care vor să facă propagandă pentru unire și în loc ca să găsiți acolo laudând bisericile lor, slujba lor, ca prin aceasta să ne atragă, ei descriu pe larg bisericile noastre, slujbele noastre, participarea credincioșilor la sfintele taine, ritualul nostru plin de originalitate creștină și de pietism:

„Poporul Ortodox vine des la Sfintele Taine. În general el cunoaște: slujbele, psalmii și răspunsurile, mai bine ca laicul nostru din Apus. Tremură, se aprinde, ia parte cu tot sufletul la săvârșirea sfintei liturghii, la bucuria sfântă din zilele de sărbătoare, la dulceața muzicii din tropare și imne. E adevărat că fastul dramatic al serviciilor orientale, favorizează minunat această comunicare a credincioșilor cu sfințenia Sfintei liturghii.

Și la Vecernie și la Utrenie și la liturgie și la molitfe și la panahidă, rugăciuni a căror variație este minunată, slujba este un dialog neîntrerupt, fără pauză, fără ca o clipă să fie lăsată la inițiativa personală sau la cecece s'ar putea chema rugăciune individuală.

Toată rugăciunea este în comun și fiecare nu se roagă decât în ansamblu, ca parte dintr'un tot, organ al unui corp ierarhizat, ale cărui acțiuni n'au valoare decât în acest corp și prin el.

Preotul citește evanghelia. Atunci credincioșii se apropie și îngenunche înaintea preotului ca acesta să așeze sf. carte pe toate capetele reunite, în timp ce va citi, pentru ca, mai adânc să primească virtute, din cartea sfântă“.¹⁾

1) L'union des églises p. 197, 199 No. 40. 1930.

Dacă dar, ei nu prea pot a se lăuda în fața noastră cu slujbele lor într'o limbă moartă și nici măcar cu clerul lor, care atunci când vine în țările ortodoxe își lasă portul la Roma, spre a îmbrăca pe al nostru, cum oare se găesc între noi, creștini ca să poată dori trecerea la Catholicism?

Îată explicația :

„Sunt ca o complectare a înstrăinării, unele persoane cari găesc că e mai distins să meargă la biserica catolică decât la cea Românească. Vă asigur că, dacă mâine Biserica catolică ar introduce—ceia ce nu se poate—în slujbă, limba românească, dacă s'ar înlocui catholicismul latin cu Unirea, dacă slujba s'ar face în întregime'n limba românească, dacă predica ar urma tot în românește și, în loc să vorbească „père Cutare“ din Paris, care e un orator mare, —cu ștampila locului de proveniență—în Catedrala Sf. Iosif din București, ai vedea pe un Român predicând românește, cred că s'ar omorî propaganda prin modesta origine autohtonă a părintelui !

Eu mă întreb dacă astfel de persoane folosesc cu adevărat catholicismului. Aș îndrăzni să spun că ele strică mai curând Catholicismului, fiindcă în sufletul lor nu sunt nici ortodoxe, nici catolice, și nu numai atât, dar nu sunt nici creștine. Căci unul în care totul e numai modă, numai dorință de a figura în anume rubrici din anume gazete, de a sta în vitrină, dorință de a fi în gura oamenilor, de a fi arătat cu degetul, nu e în sufletul său nici catolic, nici ortodox, nici creștin, pentru că nu e un om. ^{1]}

Tot așa de înstrăinată este natural să fie și tinerimea de Teologi, care trimisă să studieze în facultățile catolice și protestante din străinătate, vine înapoi să disprețuiască biserica ce i-a trimis acolo, sau să nu se mai preoțească, pentru că „pot face preoția și fără să îmbrace haina“ (!)

Dar.....să zicem că am dori și noi realizarea rugii din ectenie :

Unirea tuturor.

— În acest scop s'a emanat ideia unei federalizări a tuturor bisericilor creștine, ideie pe care biserica noastră mai ușor ar putea-o accepta.

Îată însă ce răspunde trufia Papală la o asemenea propunere :

„Acest cartel provizoriu de credințe care ar pactiza un moment, ca să vină în ajutorul unui inamic comun, nu-l vom primi niciodată ; căci unitatea catolică nu rezultă dintr'un contract omenesc, nici dintr'o alianță oportunistă. ²⁾

1. N. Iorga. Să părăsim ortodoxia ? p. 18 | 1912.

2] L' unite des Églises p. 193

La o altă unire mai strânsă, ortodoxia nu se gândește :
Păreră bisericii oficiale ortodoxe, apusenii o știu și o
citesc tot dela ei : „Cu puține excepții, marea majoritate a
patriarhilor, mitropoliților, episcopilor, arhmandriților, pro-
topopilor, este departe de a se gândi la unire”.^{3]}

Suntem dar, pe deoparte, îngrijați de soarta creștinilor
din Rusia sovietică, întrucât se vorbește de desființarea creș-
tinismului de acolo ; iar, pe de altă parte, suntem amenințați
să ne catolicizăm sau să ne reformăm (!)

Ortodoxia să nu se teamă. Au fost dese, mari și grele
persecuții pe capul bisericii. Dar în toate aceste împrejurări
biserica a ieșit mai întărită, căci au triumfat și vor triumfa
cuvintele Mântuitorului : „Cărul și pământul vor trece, dar
cuvintele mele nu vor trece ; iar biserica mea nici porțile
iadului nu o vor birui“.

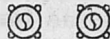
Cu ortodoxia noastră niciodată nu ne vom rușina :

Ca tot ce este străin și deci necunoscut, ne împresio-
nează metoadele străine, dar niciodată nu le vom adopta.
Muzica bisericii noastre ale cărei acorduri le găsim până și
în doinele poporului nostru ne place și n'o schimbăm pe
„Ave Maria.“

Liturgia și ierurgiile din biserica noastră înalță sufletul
creștin până la Dumnezeu și nu vom transforma sălile de
conferințe și casele particulare în săli de rugăciune și în pa-
raclise de sectanți.

Să ne rugăm dar, pentru unii și să supraveghem pe alții.

Vicar Gr. Dumitrescu

*Rari sunt oamenii cu suflet și porniri adânc creștine,
Cari se simt plutind în slavă, c'au putut să'și facă bine !
Cei mai mulți, făcând vre-un bine, își întind în taină plasa,
Precum fac toți cămătarii : te'mprumută, să'și ia casa !*

V. MILITARU

3] L'union des églises No. 40|1930.

LACRĂMILE FECIOAREI MARII

Asfințește soarele, când pe Golgota, cu capul sprijinit de cruce, tot mai geme înmărmurită de durere, Fecioara Marie. Pe sub gene strecoară broboane de lacrimi, mai frumoase decît roua, mai strălucitoare decît zorile dimineții.

Se uită încă după sârmanul convoi de îngropare, ce duce pe Mântuitorul, mort de curând, să-L aștearnă în „nou mormânt de piatră“, pe care îl săpă bogatașul Iosif din Arimateea, într'o minunată grădină cu măslini, pe-alătura de calea Samarii.

Din ochii Fecioarei alunecă alte lacrimi, ca stropi de stele, să împrăstie pe pământ. Deziurea răsare o ciocirlie, flămândă după mâncare, ciugulește trei boabe de lacrimi, cașicum ar fi grăunțe de secară albă, scuturate pe mirește, în urma secerișului.

— Cenușie păsăruie, suspină Sfânta Fecioară, fii binecuvântată deacum. Lacrămile mele, pe care le ciuguliși, dăruiescă-ți isteț cântec, zbor saltăreț, rază caldă de soare să te înfășure întruna.

Ciocărlia nu mai e păsărica greoaie de-adeineori. Ca o sfirează se ridică în văzduh, pier. Să oprește deasupra mormântului Mântuitorului Hristos, peste care zace lespede de piatră, ca pe orice muritor răposat pentru veșnicie. Iar în delături încă stăruiesc triști, ucinicii într'ascuns, Nicodim și Iosif Arimateeanul, cu Maria Magdalena și celelalte Mironosițe.

Deodată se umple tăcerea de-un viers îngeresc. Ciocărlia prohodește, în înălțimea albăstrue, trecătoarea moarte a Domnului nostru. Glasul ei, aci ca gîlgîitul isvorului de munte printre pietre, aci ca tremurătura sunetului de fluer ciobănesc, aci ca oftatul strunei subțiri de lăută, sub arcuș de meșter scripcar,—curge în toate părțile, de nu se mai satură urechile oricui, s'o asculte.

— Fiul lui Dumnezeu fuse Isus Hristos, că veni pasăre cerească, să-L jelească, precum nu s'a pomenit pentru un altul—șoptește bătrânul Arimateean.

— Taci, să nu tulburăm somnul Răstignitului din mormânt. El i-o fi poruncit, și-o fi chemat-o sufletu-l, de-L tângue cu-afita foc! — răspunde amărîtul Nicodim.

Pecând lângă cruce plânge lin, plânge încet, plânge mereu, Fecioara Marie. Coboară luceafarul de seara, ca un copilăș bălai, ținându-se cu mânușițele de rochia zării, ca de-o mamă.

— Sfântă Fecioară, dă-mi o lacrimă de-argint—se roagă el cu duioșie.

— Nu, nu ți-o dau de bunăvoie. E lacrima suferinții pe pământul nostru de înecăjiți. Siava ta e alta, să trăiești viața liniștii de veci—vorbește stins Preacurata Fecioară.

Lucefărul aplecă fruntea în jos, o atinge de o lacrimă. Tot chipul îi lucește, ca o așchie ruptă din soare. Suride, apoi se înalță în aer, plutește cîțva și cade ca un glonț pe mormântul Proorocului din Nazaret.

Acum s'a pecetluit piatra mormântului de către Farisei, și strejuesc cu grijă ostașii lor, ca năuc să fure Ucenicii pe Mântuitorul și să vestească tuturor că a înviat din morți, după cum le-a făgăduit, fiind în viață.

— Ei, copilaș, ce cauți aici și cum sosisi pe-ascuns?—strigă speriat ostașul Longhin, ne știind că e lucefărul ceresc.

— Caut viață veșnică, grăește binișor.

Pune degetul la buze, le face semn să tacă. Din palmă strecoară ușor o lacrimă de-argint peste pecetea jidovească, ce s'a întins ca o bubă roșie pe marginea mormântului și muchea lespedii de piatră ce-l astupă.

Minunea se arată, sub ochii ostașilor: Lespedea se trage într-o parte cu pecetie cu tot. Lacrima fecioarei, ca un fir de borangic alb se deșiră în prejurul capului Mântuitorului Hristos, până se urzește într-o cunună scânteietoare, care se înalță apoi ca de niște mâini nevăzute și s'așează pe încirliionțatul păr al lucefărului.

Cât clipești odată din gene, așa degrabă îl preface într'un tânăr de treizeci de ani, cu ochi mari și luminoși, cu gura potrivită, care vorbește graiuri cu deplin înțeles:

— „Eu sunt Învierea și viața. Cine crede mie, viu va fi pururea....

Totuși se sfârșește minunea. Lespedea acopere iarăș mormântul, precum fuse cu pecetea neatinsă depe el. Lucefărul se întoarce din nou în seninșul ce-l așteaptă, ca pe un prinț în palatul lui de cristal. Doar sosește, iute desface fereastra nopții, plimbă vâzul peste ape furate de somn adânc, străbate păduri înfășurate în trâmbe de tăcere, petrece văpaia privirii până la Golgota. Tresare și-ascultă...

— Văzuși pe Fiul meu, lucefăr de mii de ani?—întreabă cu mult amar Preacurata Fecioară, roind alte lăcrămi pe pământ.

— Il văzui... Doarme liniștit, să se deștepte mâine, mai slăvit de toată suflarea omenească—și își licărește vocea, ca un fulger, spre mormântul Domnului.

— Ah, ce bine îmi face vestea ta! Dumnezeu păstreze-ți lumina în veci—astfel ursește Sfânta Fecioară, sucește fața către Ierusalim.

Deocolo pică o zburătoare, cu sgomot greoi de aripe, să prinde cu ghiarele de cruce, stă ce stă și începe să țipe sfșiiitor :

— Cucuveau, cucuveau. .

— Taci—taci, îndurerată îi spune Preas'ăvita Fecioară ; răpitoarea însă se vaită cu acelaș țipăt fioros, rotește ochii bolovănoși în jos, unde zărește argintate lăcrămi în jurul crucii, s'aruncă spre ele, să le înghiță. De plisc i s'agață o singură lacrimă ce-i ia mințile, o năucește pentru-o clipă.

— Pieri în pustietăți, strigând prin întunericul oricărei nopți pe vrăjmașii lui Hristos — poruncește Fecioara Maria, pe când seamănă alte lăcrămi pe pământ.

Uricioasa fuge, ca luată de un năpraznic vârtej. Departe, într'o scorbura de gârbov sicomor, cheamă pe cineva, ce n'o să vină niciodată, dar s'o auzi, cât o îi lumeă, totașa :

— Farisev, Fariseu..

Noaptea s'apropie, cu brațele încărcate de fluturi albi, osteniți de lungul zbor prin înfloritele livezi. La picioarele Sfintei Fecioare, bătând din aripi, se îndeasă ca fulgii de zăpadă. Lăcrămile să sfăramă în r'o pulbere lipicioasă, care se zmâlțuește peste așa norod alb, unicul prieten cu toate florile din lume.

— Zburați fluturași, ca un arc uriaș peste groapa Fiulu meu! Zburați, cu lacrămile ce mi-ați luat. Poate, dintr'o așa dorință, s'alege vieța voastră cu o soartă mai bună—și tace Sfânta Fecioară, și iarăș lăcrămi pe pământ.

Fluturii, urniți de-o putere neștiută, se avântă până în cer mii de mii, s'alătură uni de alți, și deodată să schimbă într'un drum plin de ninsoarea pomilor înfloriți, care luminează ca vii scânteii de foc.

Fecioara Maria se minunează, privind fluturii prefăcuți într'un brâu scânteitor de stele acum, îndesite și lucitoare, deasupra mormântului Mântuitorului Hristos.

—Ce semn nou o mai fi și-așa sobor strălucit pe cer?— se iscodește în gând Ucenicul Ioan, căznindu-se să sue șerpuita cărare spre Golgota.

— Uite, altă nouă arătate pentru Răstignitul nostru!— izbucnește pe față Maria lui Cleopa care îl însoțește, și se miră lung de vedenia depe cer. Să închină, amuțesc, și merg. Când s'ajungă înaintea crucii de lemn, dau cu ochii de Sfânta Fecioară unde încă răzniți fluturi se înmoae în lăcrămi, apoi se încărduesc și pornesc după ceilalți, ca stele plutoare

— Vai, mare e Dumnezeu! Iată, s'a împodobit cerul cu „Calea lacrărilor fecioarii“--spune Ucenicul Ioan.

Amândoi se înfricoșează, umiliți cad în genuchi. Să înainteze, le e milă de jalea Fecioarii; să se înapoeze, li să făcu frică de minunea ce-o văz. Ca niște stane de piatră incremenesc, unde sunt. Nu-s departe, privesc orișice cu amănuntul. Tocmai se furizează lângă cruce un șarpe, pecând luna plină de flăcări naște din pântecul zării, stărue câtva asupra mormântului Domnu'ui.

— Ce mai vrei, ispită străbună?—întreabă grabnic Fecioara Maria.

— Un strop de lacrimă..—ar da să spură el, cu șuerul limbii ce-o frământă printre dinți.

— Fă, cum vrei—tot Fecioăra vorbește.

Șarpele înțelege, apucă o fărâmă de lacrimă, ce sticlește pe-un fir țepos de pir. Deîndată îl înecă un nor de fum, rămâne apoi într'un foc roșu ca sângele, iar cât bați din palme, se înfăptuște o făptură de om negricios, păros, cu două coarne pe cap, dela tâmple spre creștet, cu-o coadă subțire la spate—crescută din șira spinării, dela mijloc în jos. În mâna stângă, cât poate strânge un măr copt, mușcat într'o parte de-o gură omenească.

— Acum.. mi s'o fi sfârșit osânda, Preacurată Marie?—s'aude așa întrebare, cu-o voce groasă, înfiorătoare.

— Ți s'a sfârșit.. Lasă mărul Evei lângă cruce.. Deacum în lume ai să lupți pretutindeni, cu oastea crescândă a tuturor ce-or crede în Isus Hristos.

O bubuitură, ca un tunet de nări ploioși, zgudue locul, unde dispăre duhul rău. Din ierburii ese o fomicărie de gânganii mici, se umezesc de lăcrămile risipite pe pământ, și să împodobesc de-o lumină lină, cum nu mai e alta pe lume.

— Alergați la mormântul Fiului meu, să priveghiați ca aprinse candelii—și cum nu le mai spune nimic, năvălesc licuricii într'acolo, unde se îngrămădesc pe lespede de piatră, de să înspăimântă strejutorii ostași, de mulțimea și strălucirea lor.

— Tot Fiul lui Dumnezeu este mortul ce păzim, căci vin și găzele deoriunde, să arză ca lumânările lângă El — grăește cu milă, iar Longhin ostașul.

Dela cruce însă pleacă Pururea Fecioară, presărând lăcrămi pe unde trece. Zorește să pătrundă în Ierusalim, fără să știe, că în urmă fiecare lacrimă zămislește un pai verde, înciorchinat de floricele albe, mărunte, mirositoare.

Ucenicul Ioan și Maria lui Cleopa, coprinși de-o bucurie ascunsă, culeg asemenea flori, le făuresc mănuchiuri. Și, pe când Sfânta Fecioară intră în Cetatea Proorocilor, purtându-și umbra ca o maramă mototolită, sub văpaia lunii, ei să grăbesc spre mormântul Domnului, cu florile răsărite din curatele lacrimi. Abia sosesc, și le cern peste licurici, cari scânteiază încă pe lespede pecetluită. Toată împrejurimea se învâluie într'o mireasmă plăcută, necunoscută până acum.

Dintr'asa vreme se ivește „mărgăritarul“ pe pământ, din lăcrămile Fecioarei Marii. Noaptea spre Sâmbătă—când se odihni Mântuitorul în mormânt—mărturisește un așa fapt; iar cine îl povestește, precum și cite l-ascultă, să se închine cu evlavie, și să creadă cu adevărat, că orice minune se săvârșește numai de Dumnezeu.

(Legende religioase)

Preot G. Znağoveanu

IUDA ISCARIOTEANUL

Vin Sf. Paște. În săptămâna mare iarăși vom auzi în toate amănunțimile cum a mers Mântuitorul spre moarte, cum a fost vândut de Iuda, cum a fost hulit, batjocorit, omorât și îngropat.

Pentru sfânta zi a Învierii ni se umple sufletul de bucurie, dar ni se și întristează până la moarte din cauza răutății oamenilor, cari s'au pornit contra Mântuitorului. Și arhieriei și cărturarii și poporul, cari văzuseră atâtea minuni cereau să-L răstignească. Pentru ce? Pentru că nu pot sta la un loc adevărul cu minciuna, păcatul cu sfințenia, lumina cu întunericul! Toți erau așa de păcătoși că nu mai puteau suferi să vadă lumina, adevărul și sfințenia. Pentru păcatele lor Satana pusese stăpânire pe sufletele lor și-i îndemna la rău și alt rău mai mare nu era cu puțință decât să ceară moartea Mântuitorului, tot așa cum și Irodiada în plinul faptelor ei rușinoase, a cerut capul lui Ioan Botezătorul, pentru că o muștrase pentru păcatul ei.

Fiul Omului a mers cum l-a fost scris, dar vai omului acela prin care s'a vândut! Mai bine i-ar fi fost să nu se fi născut!

Omul, care l-a vândut a fost Iuda Iscarioteanu, unul din cei 12 apostoli, care timp de trei ani ascultase învățătura, văzuse minunile și înțeleșese slava Domnului. Și totuși l-a vândut pe treizeci de arginți fiindcă Satana intrase în el și-l stăpânea, iar după ce a săvârșit vânzarea l-a gonit la spânzurătoare să moară, să n'aibă timp să se reculeagă sau să se întoarcă la Hristos. l-a curmat zilele ca să rămână în păcat până la finele veacului.

Acest Iuda Iscarioteanu este cel mai clasic tip al trădătorului și a săvârșit trădarea din dorința de slavă deșartă și iubire de argint. S'a lepădat de Hristos ca să fie cu Satana, l-a vândut ca să piardă cinstea și să capete disprețul tuturor neamurilor, a luat 30 de arginți ca să piardă mântuirea și să meargă la spânzurătoare!

Numele lui Iuda Iscarioteanu a rămas spre rușine vecinică, și Sf. Evangheliști îl pomenesc doar de câteva ori și numai în legătură cu faptele rele ale lui: că purta banii cari erau dăruiți de popor, că i-a părut rău când o femeie a adus un alabastru cu mir de mare preț și a uns picioarele Domnului pe care le-a șters cu părul capului ei, că s'fat a făcut cu arhieriei și le-a cerut bani ca să le predea pe Mântuitorul, că l-a vândut prin sărutare zicând cu fățarnicie: Bucură-Te Învățătorule!

Nu au lăsat neamintit nici sfârșitul lui Iuda despre

care spun scurt că, aruncând banii în biserică a mers și s'a spânzurat.

Au arătat numai în puține cuvinte sfârșitul tragic al trădătorului despre care Sf. Apostol Petru zice : Și căzând a plesnit peste mijloc și s'au vărsat toate măruntaele lui [Fapt. Ap. I-18).

Urmașii Sf. Apostoli, Sfinții Părinți în scrierile lor au fixat mai multe amănunte despre Iuda Iscarioteanu și moartea lui. Așa ei au căutat să explice de ce s'a numit Iscarioteanu și cum s'a sfârșit el.

Eusebiu și Ieronim spun că s'a numit Iscarioteanu pentru că s'ar fi tras din seminția lui Isahar, alții cred că și-a luat numele de la cuvântul ebraic (sahar] preț, pentru că pe preț a vândut pe Mântuitorul. Mai probabil este că s'a numit Iscarioteanu după numele cetății Kariot, din seminția lui Iuda, după cum găsim la Iosef: Is-tov (bărbat din satul Tov.)

Despre felul morții lui Iuda, Irenaeu zice : După Sf. Evanghelie a întrebuițat spânzurătoarea, și rupându-se funia de care s'a spânzurat a căzut cu fața în jos și și-a vărsat mațele. Teofilact zice că : Iuda s'a spânzurat de un copac și fiindcă copacul de care s'a spânzurat s'a plecat la pământ din cauza greutateii, a mai trăit puțin timp și fiind atacat de dropică a crăpat și a murit. Eufimie Zigabenu l spune : fiind recunoscut de unii fu scos din spânzurătoare și mai trăind după aceia într'un loc oarecare, peste puțin timp se umflă și crăpă eșindu-i mațile, precum zice la Cartea Faptelo :

Papia, Episcopul Ierapolei, ucenicul Sf. Apostol Ioan zice, că prin economia dumnezeiască craca de care a fost spânzurat s'a plecat, a mai trăit două zile aproape mort pe un pat, după care a căzut jos, a crăpat și i-a eșit măruntaele.

Iată ce moarte groaznică a avut și trădătorul Iuda Iscarioteanu ! O moarte așa de grozavă și potrivită cu fapta lui rușinoasă cum merită orice vânzător.

Să luăm aminte la sfârșitul lui Iuda Iscarioteanu, și să ne gândim nu cumva și noi facem fapte ca ale lui și merităm acelaș sfârșit ? !

Prin vorbe ne lepădăm de Hristos și ne apropiem de Satana, prin fapte păcătuite, cum a păcătuit și Iuda și poporul ebru prin depărtarea de biserică și sf. învățătură mergem spre osândă și spre pierderea mântuirii.

Acum când vin Sf. Paște, să ne reculegem cât mai avem timp revenind către Hristos, căruia să-i cerem har și ajutor. Câți iubiți mântuirea și o doriți, veniți către Domnul cel Bun și care nu voește moartea păcătosului ci să se întoarcă și să fie viu.

Să fugim de patima iubirei de argint și a slavei deșarte care au dus pe Iuda la trădare și perzare,

ION ALBINĂ

PERSECUȚIILE RELIGIOASE DIN RUSIA

Cârmuirea bolșevică din Rusia sovietică, a pornit un războiu fără cruțare contra religiei. Veștile venite de peste hotare întrec orice închipuire. Numeroase biserici din Rusia au fost transformate în hambare, grajduri, săli de spectacol sau lupanare, iar multe dintre locașurile sfinte, au fost distruse cu dinamita.

Inima noastră suferă alături de frații pravoslavnici, cari sunt puși astăzi la grea încercare, căci istoria omenirii încă nu a cunoscut până acum asemenea lupte contra bisericii și a credinței în Dumnezeu. Toate persecuțiile păgâne din primele veacuri erau îndreptate numai împotriva creștinismului și a creștinilor, pe când cârmuirea bolșevică de astăzi, vor să extermineze orice cult și ori ce credincioși de ori ce religione și de orice confesiune ar fi.

Suferințele îndurate de poporul rus întrec cu mult pe cele încercate de primii creștini.

Stările din Rusia le descriu ziarele străinătății, acei cari au fost pe acolo, refugiații cari trec zilnic Nistru, ca să scape de mizerie și de asasinate, precum și prizonierii cari sosind acasă, au impresia c'au scăpat din infern.

După o statistică oficială au fost închise până acum 2000 de biserici, 776 sinagogi și 200 case de rugăciuni de confesiuni diferite. Fostul șef al guvernului rus din Martie 1917, Kerensky, a făcut la Oxford zilele trecute, următoarea declarație: că până în anul 1933, pe întreaga suprafață a republicii sovietice, nu va rămâne o singură biserică, moschee, sau alt locaș de închinare.

Paralel cu dărâmarea bisericilor s'a început și prigoana contra slujitorilor ei. Pe Mitropoliți, Episcopi și Preoți în mod sistematic pe unii i-au alungat, pe alții i-au închis, iar pe alții i-au omorât.

În ziarul „Curentul” din 13 Martie a. c., găsim că, agenții G. P. U-ului s'au prezentat la Mitropolitul Lipkowski al Kievului, om de peste 80 de ani, și i-au cerut să semneze o declarație de desmințire a persecuțiilor religioase din Rusia.

La refuzul său a fost arestat și dus în lanțuri la închisoare. Mulțimea s'a năpăstuit asupra polițiștilor voind să-l scape, dar escorta a tras în populație.

Odată cu Mitropolitul Lipkowski au mai fost arestați încă șase episcopi.

Guvernul din Moscova a mai luat măsuri ca în toate școlile copiii să fie obligați să cânte imnuri antireligioase. Funcționarii publici să fie obligați să semneze o declarație de apostasie și de ură contra lui Dumnezeu. Să se împrăștie gratuit atât la oraș cât și la sate, în milioane de exemplare ziarul intitulat „Fără Dumnezeu“, precum și numeroase broșuri și publicațiuni antireligioase.

Sărbătorile bisericesti au fost desființate. În proiectul noului calendar, săptămâna va avea numai cinci zile, fără Sâmbătă și Duminică iar fiecare lună va avea șase săptămâni.

În afară de cele 12 luni ale anului, cari de acum înainte vor avea câte 30 de zile, în total 360 de zile, noul calendar va mai avea încă cinci sărbători naționale și anume: două ale internaționalei, două ale republicii sovietice și una de mare însemnătate la 22 Ianuarie în onoarea lui Lenin. Anul nu va mai începe la 1 Ianuarie, ci în ziua de 7 Noembrie, când a izbucnit revoluția în anul 1917.

Clopotele dela biserici au fost ridicate și transformate în obiecte casnice, iar pentru anul creștin 1930, s'a interzis poporului sărbătoarea Sfințelor Paște. Deasemenea ei au mai interzis credincioșilor să se roage la olaltă. Dar în ciuda fioroaselor persecuții frații pravoslavnici au reluat drumul catacombelor, ei nu se tem de uraganul ateu, știu că adevărul este totdeauna biruitor, ori cari ar fi pedicile, ce i se pun în cale și vor isbuti căci Hristos a biruit lumea, să-și păstreze nestinsă flacăra credinței chiar sub teroarea persecuțiilor. Lumea creștină din toate părțile îngrijorată de cele ce se petrec în Rusia; au formulat proteste împotriva încercărilor nebunești și barbare luate de guvernul din Moscova, de a scoate pe Dumnezeu din inima oamenilor, dând foc la sute de biserici, suprimând Duminica și prigonind pe slujitorii ei.

Catolici, protestanți, ortodoxi au ridicat pretutindeni glasuri de vestejire.

Papa Pius al XI-lea, a dat o enciclică în care cu multă indignare protestează contra hotărârilor luate de cârmuitorii de acolo.

În Anglia Arhiepiscopul de Canterbury și Episcopul Londrei deasemenea au protestat contra persecuțiilor religioase din Rusia. Nu numai atât. Dar chestiunea a fost adusă și în Cameră, aci lordul Brentford, după cuvântări foarte violente și în urma propunerii făcute de lordul Glas-cow de a se organiza o „cruciadă“ contra persecuțiilor reli-

gioase din Rusia, răspunsurile au fost favorabile. Grecii au depus un protest la Societatea Națiunilor; iar Sanctitatea Sa Patriarhul Dimitrie al Jugoslaviei, invită toate bisericile ortodoxe să facă rugăciuni pentru salvarea bisericii și poporului rus. Sinodul bisericii Bulgare a și luat hotărârea să se asocieze la protestul celorlalte biserici, împotriva persecuțiilor religioase sovietice.

Pentru odihna sufletelor celor căzuți în mijlocul persecuțiilor bolșevice a dat ordin să se celebreze slujbe religioase în toate bisericile din Bulgaria.

Doamna Sanda I. Mateiu în Universul din 27 Februarie a. c. ne spune că la noi—românii—numai în capela Internatului teologic s'a făcut rugăciuni pentru mântuirea bisericii rusești, din mâinile pline de sânge ale prigonitorilor bolșevici și spune mai departe... încă odată tineretul nostru universitar, spre cinstea lui, ne arată, că sufletul lor colectiv vibrează de nobile sentimente. Și iată un frumos gest de solidarizare ortodoxă.... Studențimea noastră creștină trăește în ritmul istoriei. Să ne bucurăm pentru ei și pentru noi....

Diac. Ar. Vârnav

CUGETARI

E fără folos să ne punem în armonie cugetele. dacă nu ne armonizăm inimile.

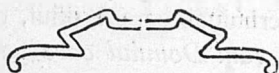
* *
* *

Dumnezeu pune în fiecare om o misiune separată, care împlinită cinstit și cu credință, va străluci deapururea în fața lumii, aducând umanități eterne și sfinte servicii.

* *
* *

Ca să-i înveți pe oameni să fie fericiți să-i faci să înțeleagă bucuria vieții umile.

Din «Energii sufletești» de Const. Mureșanu

Judecăți omenești

Noi păcătuim îndoit din stîmă pe care o avem față de aproapele nostru: *în primul rînd*, din cauză că presupunem în alții, viții pe care le simțim în noi înși-ne, *în al doilea rînd*, scotim ceea ce găsim în alții mult mai blamabil, decât în noi înși-ne. Sf. Grigore de Nazians zice — dacă nu mă înșel — că „noi suntem oglinda în care vedem pe alții“ (Orat XXVI, n. 1.); căci într'adevăr necunoscînd sufletul lor, noi nu putem judeca decât prin „ceva“ asemănător, pe care îl cunoaștem și acel „ceva“ suntem chiar noi. Dar dacă noi suntem oglinda în care vedem păcatele altora, alții trebuie să fie oglinda în care să vedem slujenia propriilor noastre păcate, pe cari nu le observăm deloc, când le considerăm în noi înși-ne.

2. — Se obișnuște să judecăm pe alții prin noi înși-ne; se pare chiar că nu putem să facem altfel; dar aceasta este o păreră neîntemeiată. În privința aceasta facem două greșeli: *prima*, pentrucă atribuim altora propriile noastre viții și a *doua*, pentrucă le vedem în alții mult mai mari decât în noi.

Și... mai este și altă greșală pe care o comitem: aceea că, văzînd păcatele altora, ne gândim, prin aceeași rațiune, că și noi am fi capabili să le avem, totuși țipăm contra lor, tremurînd pentru noi.

3. — Nu iertăm nimic altora; nu ne refuzăm însă, nimic nouă.

4. — În orice împrejurări omul moral este obligat să se transpună în situația unui criminal, care e ținut, nu să judece, ci să fie judecat: „*Până ce va veni Domnul care va aduce la lumină cele ascunse ale întinericului*“ (Cor. IV 5).

Pentru a judeca, trebuie să fii fără vină. Vinovatul care judecă pe alții, se condamnă pe el însuși prin aceeași rațiune: „*Căci prin faptul că judeci pe altul te condamni pe tine însu-ți*“ (Rom. II. 1). „*Cine dintre voi este fără păcat să arunce cel dintâi piatra*“

Ioan VII 7). „*Hipocritule, scoate-ți mai întâi bârna din ochiul tău!*” (Mat. VII 5) Este ipocrit, pentru că el face pe virtuosul, dojenind pe ceilalți. El dojenește aceeace nu poate îndrepta, dar nu îndreaptă ceea ce este în puterea sa.

5. — Urmați pe oameni, ei vă blamează, nu-i urmați, ei vă critică deasemenea, din dorința îndărătnică de a contrazice.

6. — Este necesar să te transpui în locul altora, pentru ca să judeci cu aceeaș măsură fapta și suferința.

Dumnezeu, prin ofensa pe care o suferim, stoarce dela noi mărturisirea adevărului: căci, acei cari fac un rău altora, recunosc, că acela este un rău, numai când îi faci să sufere acelaș tratament.

7. — Ziccm : „Omul acesta mi-a pătat onoarea. Cum? Făcându-mi un afront. Nu v’a luat nimic el, căci înjuria nedreaptă având o temelie șubredă, nu vă atinge cu nimic.

8. — Faima ne amăgește prin zgomotele sale false. Această amăgire are ca principiu, sau răutatea inimei noastre — totdeauna gata să se deschidă clevetirei — sau amorul nostru propriu — asemenea grăbit să primească măguliri.

Bossuet «Pensées chretiennes»
Trad. de D. Belizarie Popescu

ÎMPROPRIETĂRIRILE ÎN CADRILATER *)

D-l Traian Bratu, președinte : P. S. S. Episcopul *Gherontie*, are cuvântul.

P. S. S. Episcopul GHERONTIE al Constanței : Domnule Președinte, Domnilor Senatori, fiindcă D-l Ministru al Agriculturii și Domeniilor, în răspunsul Domniei-Sale dat D-lui Senator din Bucovina, a atins și chestiunea Cadrilaterului a Dobrogei -- în ceea ce privește împrumutările, eu, în calitatea mea de Episcop al Constanței, pot să dau oare cari lămuriri cari sigur că vor folosi.

Când am primit cărja episcopală din mâna marelui rege răposat, Ferdinand I, am declarat că nu voi da ochilor mei somn și nici genelor mele dormitare până nu voi vedea clădit un local propriu pentru seminarul teologic din Constanța și terminat Palatul Episcopal, — început nu de mine și nu sub mine — și mai ales nu voi înceta, nu voi conțeni a face cât mai dese vizite canonice în mijlocul credincioșilor mei, pentru ca să întăresc sentimentul național, moral și religios, precum și ideia dinastică în Dobrogea, care s'a numit cu drept cuvânt plămânul României Mari.

Domnilor Senatori, dați-mi voe să lepăd pentru un moment modestia care mă caracterizează și să vă spun că intradevăr sunt unul dintre episcopii țării care și-a făcut această datorie, că m'am ținut de cuvântul dat marelui rege care a creat România Mare.

Am văzut unele cazuri în câte-va puncte — și citez Gargalâcul de lângă Cavarna—în 1927.—Am făcut

---

*) Cuvântarea P. S. Episcop D. D. Gherontie ținută în Senat în ziua de 5 Martie a. c.

vizită canonică și acolo am găsit o întreagă rebeliune între autochtoni și între coloniști.—După slujba din biserică, m'am pomenit înconjurat și de o tabără și de alta, fiecare arătându-și păsul său : coloniștii arătând că nu, li s'a dat ce așteptau să li să dea, iar autochtonii văitându-se tocmai de aceea ce spunea D-l Ministru că, coloniștii caută să-i scoată din casele și locurile lor, ca să aibă și ei puțința de a-și asigura existența și a-și adăposti familiile.

Ascultând și pe unii și pe alții, am tratat cu câți-va delegați dintr'o parte și din alta și — pentru moment—lucrurile s'au liniștit; dar arzătoarea problemă a împroprietărilor echitabile și a pacificării elementului bulgar cu cel român nu s'a rezolvat cu asta.

Eu mă bucur că D-l Ministru de Domenii se ocupă de această chestiune și mai ales mă bucur de declarațiunea pe care am auzit-o astăzi, că D-sa se va interesa mai stăruitor de această latură, care este și națională și în interesul păcii, care trebuie să domnească acolo și pe care eu o propovăduiesc prin Biserica lui Christos și că făgăduiește, în limita posibilităților, să se ocupe mai intens pentru ca odată să se sfârșească aceste neînțelegeri.

Este dureros să văd pe macedonean plângând și văitându-se că nu are pământ că nu are unde să locuiască și este tot atât de dureros să văd pe autochtonul, care se plânge că este isgonit din gospodăria sa.

Mulțumind D-lui Ministru pentru această declarațiune, care corespunde pe deplin dorinței mele, mai adaug încă o rugămintă pe care o am și anume : ca atunci când se va atribui coloniștilor pământul necesar și se va îngădi acest drept cu legi ca să aducă un folos, să aibă bunătatea să ia în vedere și interesul bisericesc de acolo, pentru că afirm că sunt biserici —lasă că nu se găsesc biserici și aceasta este un lucru grav pentru noi,—dar sunt parohii cari n'au biserici și n'au nici loturi de pământ, nu sunt împroprietărite, pe când—și nu mă revolt, căci este foarte bine, — geamiile, cu o existență mai veche, sunt împroprietărite.

Rugămintea mea, Domnule Ministru, este : să luați în privire și această comunicare, căci știți foarte bine, când se coboară episcopul în mijlocul credincioșilor, fiecare îl înconjoară cu doleanțele lui și spune : Prea Sfinte, sunteți acolo în Senat, la București, mai des de cât noi, aveți dar grijă și de noi și durere pentru nevoile noastre.

Iată de ce, Domnule Ministru, am cerut cuvântul ca să adauge și rugămintea să purtați grija cetățenilor Dobrogei noastre, a bisericii și slujitorilor ei, căci vă știu creștin bun, român bun, precum ați fost și soldat bun. (Aplauze)

D-l I. Mihalache, Ministrul Agriculturii și Domeniilor: Prea Sfinte, în planurile de parcelare pentru colonizare s'au rezervat locuri și pentru biserică și locuri pentru biserici și școli. [Aplauze].

PROVERBE ARABE

Ce nu vrei să știe dușmannul nu spune nici prietenului.

* * *

Bolnav, omul gândește la viață. Vindecat, gândește la bani.

* * *

Când cunoști pe cineva, îi cunoști numai fața, nu-i cunoști sufletul.

* * *

Dacă ascunzi secretul îl ții tu — dacă îl spui te ține el pe tine.

Din revista «Căminul» pe anul 1925.

DENIA NOASTRĂ

---

*In haina liniştii şi-a primăverii
S'a îmbrăcat tot satul,
Tot câmpul,
Tot sufletul şi braţele tăcerii
Ce 'ncremeniră pe 'noptat,
Pe turlele lungi ale bisericii,
Pe 'ntreg convoiul luminat
Ce-l clatină în cântece toţi clericii.*

*Din clopot picură bătăi încete —
In geamul largului văzduh
S'aud cum trec,
Ca zvon de-aripi de păsări ce 'ndelete
Iau ceru'n piept,
Il duc în gura zărilor flămânde.
Rămân tăcut şi drept
La carul meu, cu boi cu priviri blânde.*

*Pământul suferinţii strâns de oameni
La Denia de-acum,
Pe drumul crucii
In stropi de sânge iarăş vîi şi-L sameni,
In cel mai bun şi sfânt,
Isus, ce eşti de veacuri luminoasă
Făclie de cuvânt,
In sfeşnicul nevoii ce ne apasă.*

*Opriți prohodul plângerii, ce scurmă
Golgota dedemult.
Văz Turtucaia și Sibiul,
Infrângerea — la poarta cea din urmă
A Bucureștiului, mai eri —
Când Neamul nostru de plugari în fugă
Trecu furtună de dureri,
Mai singur decât pustinicul în rugă.*

*E Denia ce-a fost s'o aibă Neamul,
Intregul nostru Neam Român,
La Dunăre și 'n munți,
Și la Siret — de unde avem hramul
Credinții sfinte din strămoși,
Că învierea noastră așteptată
De Cnezi și Voevozi sfătoși
S'a împlinit, prin luptă 'nverșunată.*

*În car iau Denia atâtor plângeri
De pretutindeni,
Dela toți —
De ni-s vrăjmași, ori ni-s ca niște îngeri
Prietenii dela Verdun —
Și 'n ziua, care peste alta vine,
Urmașilor o duc și spun:
— S'o prăznuiți, că-i viața ce ne ține.*

(Un car cu boi)

Preot G. Znagoveanu

LUME, VIAȚA...

Bună ori rea, lumea-i așa cum vrem s'o facem; căci lumea, cine-i?... Eu și tu, el, ea și ei și ele, toți ce veșnic săvârșim, două bune, șapte rele. De-s eu ca tine și tu ca ea și el ca mine, și noi ca ei ce este lumea altceva decât un cârd de derbedei, în care răii-s buni și bunii-s răi?...

Pe ici, pe colo se desprinde câte un ins, ce nu-i învins de patimi și-și duce viața într'altfel... dar pot ei oare să îndrepte drumul atâtor inși ce rătăcesc pe calea dulce a pierzării?

De-au isbutit pe unul singur din ghiara morții să-l ridice, sunt fericiți și se retrag în casa sufletelor bune, oftând amarnic și grăind: *lume, lume și iar lume !...*

Zadarnic plâns... lumea e 'n noi și noi în ea. Bună ori rea, cum vrem s'o facem... Așa e lumea.

VIATA?.. — Viața, în lume, e prea scurtă să poți, să vrei, ca s'o trăiești. Te chinui zi și noapte 'ntr'una zadarnic, alergând după himere trăite numai în povești.

De te urăște unul, îl iubești crezând c'ai să-l câștigi.

Te 'nșeli... Tu îl iubești și el la rândul-i așa face. E inima, care te îndeamnă. Ș'așa lucrezi viața întreagă până ce inima îți face. De tace inima ai plecat pe drumul veșniciei și cel stingher ce te-a iubit ori te-a urât fără motiv, stă locului nedumerit și în-treabă: asta e viața? Eu când o termin?... Ah, mi-e groază, căci prea e scurtă și eu viața n'am trăit-o așa cum alți o trăiesc... Și de-aia-s rău că n'am urât?

Am inimă și ea mă îndeamnă ca tot ce-mi place să iubesc, să gust plăcerile vieții în totul... și încă un lucru-mi spune:

„NU CERȘI NIMIC ȘI NIMĂNUI“ !... Atâta cât trăiești în viață, *SĂ LUPTI, SĂ CUCEREȘTI.* De-ți e posibil, chiar plăcerile trăite în povești și în mijlocul acestor plăceri, iubind pe cel ce te urăște, hrânind pe cel ce flămânzește, adăpând pe însetați și cercetând pe nevoiași, *TU AI TRĂIT...*

Și de veni-va apoi moartea, să te cuprindă 'n brațele-i de-ghiață. răspunde-i:

EU N'AM CERȘIT, CI MI-AM TRĂIT VIAȚA...

Pr. ZĂINESCU—Bazargic.

CĂRȚI — REVISTE — ZIARE

CĂRȚI

Iertarea dușmanilor

Pentru a ierta pe dușmanii tăi, trebuie *mai întâi* să-ți stăpânești mânia, care vestește răsbunarea; *în al doilea rând*, stăpânește-ți rațiunea care zice: „dacă eu sufer, își va bate joc de mine“; *în al treilea rând* stăpânește-ți noțiunea de dreptate, care-ți îndritue ura ta.

Este drept, se zice, ca cei răi, să fie pedepsiți.

Da, dar numai de lege! Când însă aceasta nu se poate — și cum legile adesea nu îngrijesc de aceasta, sau nu o pot face — trebuie atunci, să suferi ofensa, ca o urmare a societății!*)

Neputința omenească nu poate să îngrijească de toate; și... s'ar vedea o dezordine grozavă, dacă fiecare și-ar face dreptate singur!

[Bossuet. Pensées Chretiennes]

Despre bârfire

1.—Atacul bârfirei este asemănător atacului din război: *întâi*, ea trage sabia contra dușmanilor săi; *al doilea*, procedează cu ajutorul curselor: „*Gura cleveiturului s'a deschis pentru a mă sfâșia*“ (Ps. c. IX); *al treilea*, asediază și împiedică toate posibilitățile justificărei; tot ea face

*) A traiului în societate. (N. Trad.)

să vie calomnia prin atâtea părți, încât nevinovatul coplesit nu se poate apăra: „*Cu insulte grave m'au coplesit*“ (Id. ibid. 3).

Atunci el nu poate face altceva decât să recurgă la Dumnezeu: „*Dumnezeule lauda mea, nu va tăcea*“ (Id. Ibid., 2).

(Bosset: Pensées Chretiennes)

ZIARE

Raiul bolșevic

Ziarele ne aduc știrea că în Rusia s'a ordonat colectivizarea proprietății rurale particulare.

Sătenii însă, manifestă o mare nemulțumire și a fost nevoie de armată. Cu toate acestea, în numeroase localități unde s'a încercat să se pună în practică colectivizarea gospodăriilor, membrii sovietelor au fost uciși.

Nu este exclusă o revoluție în raiul bolșevic, unde proprietatea particulară individuală este așa de nesocotită.

Tot din Rusia

Persecuția religioasă în Rusia nu mai are margini! Barbarii ca pe vremea păgânilor și mai grozave sunt comise în fiecare zi de autoritățile sovietice.

Acum câteva zile, bătrânul Mitropolit Lipkowski, om trecut de 80 ani, a fost pus în lanțuri grele și dus la închisoare, ca orice cri-

minal de rând. Deși mulțimea s'a năpustit asupra polițiștilor să-l scape, totuși nu s'a putut face nimic de oarece excorta era foarte puternică și bine înarmată.

Se zice că odată cu arestarea bătrânului Prelat, au fost arestați și mai mulți Episcopi. Oare cine mai e așa de nătâng în țara noastră să mai viseze raiul bolșevic?

Și... cu toate acestea politica desmățată și certurile din țara noastră, au făcut ca o mulțime de comuniști să intre în consiliile comunale!

Nebunia dela Răsărit

Mult apreciatul și răspânditul ziar „Universul“ publică în No. 63 din 19 Martie a. c. un articol de fond cu titlul de mai sus.

Spicuesc — cu promisiunea de a reveni — părți din acest articol.

„Zilele trecute s'a publicat în Statele-Unite ale Americii de Nord, raportul profesorului Edmund Walsh, vice-președintele universității din Georgetown, care a făcut o anchetă în Rusia sovietică privitoare la persecuțiile religioase din această țară“.

lată ce se spune în acest raport: „Arhiepiscopul de Parm a fost înmormântat de viu după ce i s'au scos ochii.

„Episcopul de Belgorod a fost aruncat într'o groapă plină cu var nestins. Corpul acestui episcop a crăpat după câteva ceasuri“.

„Un preot din Cerdin a fost ucis în condițiuni ciudat de oribile: despoiat de vestmintele sale sacerdotale, pe un ger cumplit, corpul gol al nefericitului preot a fost legat de un stâlp.

„Membrii organizației ateștilor și agenții teroriști ai poliției criminale, l-au înconjurat și în strigăte și cântece batjocoritoare, au asvârlit pe corpul gol al preotului, atâta apă încât l-au transformat într'un bloc de gheață“.

Mai sunt enumerate și alte nelegiuiri din imperiul năuciiților din răsărit!

Cititorule, reflectează puțin asupra acestor grozăvii cari se petrec în anul 1930!

Deladimieni

Copie după raportul P. C. Protoiereu al județului Caliacra No. 95 din 4 Februarie 1930 înregistrat la Sfânta Episcopie sub No. 650 a. c.

PREA SFINȚITE STĂPÂNE, *)

Cu cel mai profund respect Vă înaintez alăturat un număr de 26 procese-verbale de inspecțiile făcute parohiilor din acest protopopiat, în intervalul dela 1 Iulie—31 Decem. 1929.

Cu această ocaziune, cu adâncă smerenie, Vă raportez că'n cursul anului 1929 am dresat 57 procese-verbale de inspecție — cele arătate 26 și 31 — pe timpul dela 1 Ianuarie—1 Iulie 1929, înaintate cu raportul No. 928/929.

Toate parahiile din protopopiat au fost inspectate, câte odată și parte, de câte două și chiar trei ori.

Multe parohii au fost văzute cu ocazia anchetelor ce Prea Sfinția Voastră mi-ați ordonat și pentru care am dresat procese verbale ce — la timp — s'au înaintat.

Cucernicii preoți — în majoritate — își fac conștiincios datoria: au sfintele locașuri în bună stare, bine îngriite, servesc regulat, sunt în raporturi bune cu enoriașii, se străduiesc în o manifestare religioasă în afară de slujba dela biserică, țin conturile și cancelaria parohială la zi și răspund la timp tuturor ordinilor ce li se dă.

Sunt și câțiva c. preoți ce neglijează serviciul, în felul arătat în procesele verbale ce s'au înaintat și cărora le-am pus în vedere de a se îndrepta, căutând a lucra conștiincios și cu dragoste în slujba ce li s'a încredințat.

De îndată ce voi constata — în viitoarele inspecțiuni ce voi face — că Sf. lor nu dau atențiune sfaturilor și ordinelor ce li se dau și caută să persiste în felul său de a lucra, aducând prejudicii Sf. Biserici și implicit și țării, care face sacrificii pentru noi, îi voi raporta, spre a se lua măsuri.

În protopopiatul Caliacra — numărul de 41 parohii de stat, rurale și urbane — toate ocupate — cu întindere mare și multă populațiune creștină — la care, în timpul din urmă, s'a adăugat peste 16.000 familii creștine — coloniști regăteni și macedoneni — este absolut insuficient.

Toate parahiile sunt mari, au diametru, în cercul construirii lor, ce, aproape la toate, trece de 20-25 Km. și toate aproape sunt formate din câte 5-6 sate răslețe — fapt ce face ca'n multe cazuri credincioșii să nu poată fi satisfăcuți

*) Am fi foarte bucuroși dacă ni-ar trimite toți P. C. Protoierei a eparhiei noastre astfel de rapoarte, din care să se cunoască de toată lumea activitatea depusă de fiecare în cursul anului 1929. [N. R.]

la timp de către c. preoți, cari pun bunăvoință și străduință în satisfacerea tuturor cerințelor religioase, dar se văd în imposibilitate de timp.

Sunt multe sate în protopopiat cari n'au văzut fețe bisericesti cu lunile și unde credincioșii își înmormântează morții — atunci când nu găesc preoți. — fără serviciu religios; de celelalte servicii religioase nici pomeneală.

Nu rare ori au fost cazurile când bieții coloniști — acei ce's în sate fără preoți — să mă întâmpine cu cuvintele:

„Ne-ați lăsat să ne păgânim părinte protopop“, și am plâns și eu de mila lor, căci altă putere nu am.

Ar fi nevoie de a se înființa de îndată și Onaratul Minister de Instrucție și Culte ar putea face pentru considerația de a satisface o nevoie imperioasă a noilor așezați — coloniști, o excepțiune înființând în părțile noastre parohii și fără să țină seamă de condițiunile ce se cer în atari cazuri — căci cine să facă biserică, casă parohială, etc., fără a avea preot și aceasta nu vine dacă n'are parohie, — în următoarele centre:

1. Parohia *Infrățirea* cu s. atele: Infrățirea (Sevdali) deslpite dela parohia Enigea și Nastradin și Manzurova, de la parohia Ezibeiu.

2. Parohia *Casim* cu satele: Casim, Cheban Cuius, Liliacova, Prisarova, Harmanlâc, Perifacâ și Hajlagiachioiu.

3. Parohia *Trupcilar* cu satele: Trupcilar, Omurfacâ, Kilicadi, Frumușica și Alexandrești.

4. *Ilanlâc* cu satele; Ilanlâc și Chiopeler dela parohia Ghelengic și Dropia dela parohia Preselenți.

5. *Vulturești* formată din satele: Vulturești, Ceirlighioil, Caraiapâlar și Cuiucichioiu.

6. *Saramusa* formată din satele: Saramusa, Caramanli, Ismail și Bilo.

7. *Ceatarlar* formată din satele: Ceatarlar dela parohia Vânători, Istaccilar și Toccilar dela parohia Ai-Orman și Tulugea dela parohia Cuiungiuc, — și mai târziu și în alte centre acum în curs de formație.

Cu adâncă smerenie Vă rog Prea Sfințite Stăpâne, să binevoiți a dispune să se intervină pentru aprobările de parohii ce arătăm și de care se simte imperioasă nevoie.

Regiunea noastră este într'o situațiune excepțională față de restul țării. Teritoriu nou și cu multe greutate și unde, de către toate instituțiile de stat se fac mari efortări pentru afirmarea demnității și autorității de țară și neam.

Biserica ar avea cel mai mare rol și ei i se dă mai puțină atențiune.

Pentru satisfacerea unor cerinți de natura social-economică și prin ea și o imperioasă nevoie de afirmare națio-

nală—Onoratele Guverne, de după războiu, până 'n prezent au adus în părțile noastre o mulțime de familii coloniste, din regat și Macedonia, dislocate din sate cu frumoase biserici și datine strămoșești și așezate aci în sate unde 'n zile de sărbătoare n'aud duiosul glas al clopotului, ce de mici l-au auzit mereu chemându-i la rugă și unde cu lunile nu văd preotul care să-i cerceteze și să-i îmbărbăteze la multele și însemnatele nevoi ale noilor așezări.

Pentru noii veniți, Onoratele Guverne și mai ales în timpul din urmă—au dat mari ajutoare : pământ, case, hrană vite, etc. Numai pentru sufletele lor—și la noi Românii, când se vorbește de suflet se înțelege credința—biserica nu s'a făcut aproape nimic; uitându-se că biserica este aceea care menține credința strămoșească, prin care numai se poate forma și menține moralitatea, prima cerință cerută a celor ce voim să-i avem buni cetățeni: căci știut este că cel ce nu mai are Dumnezeu, nu mai are nici un respect și calcă orice ordine socială și de stat.

Să se înființeze parohii și să se ducă numai preoți cu suflet și dor de muncă pentru biserică și neam.

Privit în ansamblu protopopiatul ce Prea Sfinția Voastră ați binevoit a-mi încredința spre conducere—în comparație și'n situația cu greutățile ce am arătat, se prezintă în mod mulțumitor, fapt constatat de Prea Cucernicul Revizor Eparhial în cele câteva inspecțiuni ce a făcut precum și de către Prea Sfinția Voastră în vizitele canonice ce ați binevoit a face.

La cele 38 parohii de stat—32 rurale și 6 urbane, ce's în funcțiune din'ainte de războiu, s'au mai adăugat anul trecut 3 parohii de stat făcându-se, în total, 41 parohii de stat.

În timpul din urmă au început câteva construcțiuni de noi biserici la: Petia, Arman și Infrățirea și's în curs de lucru.

Lucrările mai de seamă privitor la construcții s'au făcut la Catedrala orașului Bazargic—unde subsemnatul funcționează ca paroh și căreia s'a făcut o reparație radicală în valoare de 473.000 lei și o clopotniță în valoare de 1.000.000 lei.

Fiindcă din toamna anului trecut s'a început de către Onoratul Guvern a se face construcțiuni de case pentru coloniști, am cerut și am căpătat promisiuni verbale și scrise ca'n fiecare sat de coloniști, să se dea materiale gratis—din acele ce se dau și coloniștilor—pentru câte o mică casă de rugăciuni și casă parohială, acestea prin D-l Comisar al Guvernului N. Lupu Costaki—ce-și are sediul în Bazargic,

La timp voi căuta să Vă raportez în ce măsură se va satisface această promisiune.

Cancelaria protoeriei funcționează tot în casele parohiale ale bis. Sf. Gheorghe. Din 1928, de când s'a luat per-

sonalul de serviciu al cancelarie—rămânând numai protoereul—o ducem greu cu lucrările fiindcă sunt forțat să stau mai mult la cancelarie și să neglijez—prin forța lucrărilor—protopopiatul, unde ar trebui să fac cât mai multe inspecții.

Mi-am pus un băiat la cancelarie pe care-l plătesc din diurna mea de protoiereu și din mici ajutoare ce am început să primesc dela Prefectura județului.

Lucrările se țin la zi și mă străduiesc să răspund la timp ordinilor Prea Sfinției Voastre și în totul să fiu înțelegător și supus ca să fiu la înălțimea încredințării ce mi-ați dat, a așteptărilor Prea Sfinției Voastră și să vă fiu astfel un bun slujitor la marea muncă ce Prea Sfinția Voastră o depuneți pentru binele și propășirea sfintei Noastre Biserici.

Sunt al Prea Sfinției voastre prea supus și prea plecat serv.

Protoiereu, (ss) Ec. P. Dobrescu

Copie după adresa Consiliului Central Bisericesc No. 2108 din 24 Februarie 1930, înregistrată la Sfânta Episcopie—Constanța sub. No. 1026, din 26 Februarie 1930.

PREA SFINȚITE

Deoarece mai multe eparhii din țară ne-au făcut întrebări cu privire la francarea corespondențelor oficiale, cu începere dela 1 Ianuarie a. c. și deoarece instrucțiunile date oficiilor în această privință de către autoritățile în drept variau, am intervenit la Direcțiunea Generală a Poștelor, care cu adresa No. 28.634/1930, ne-au comunicat dispozițiunile luate în această privință.

Din cuprinsul acestor dispozițiuni rezultă că, cu începere dela 1 Aprilie a. c., toate autoritățile bisericești urmează să-și francheze singură corespondența oficială.

Pentru lămurirea Eparhiilor avem onoare a Vă înainta în copie răspunsul primit, încunoștiințându-Vă totodată că am intervenit la Onoratul Minister al Instrucțiunii Publice, pentru ca dela 1 Aprilie a. c., să ne pue la dispozițiunile necesare pentru procurarea timbrelor speciale.

Rezultatul vi-l vom comunica la timp.

Primiți, Vă rugăm, Prea Sfințite, ale Noastre întru **Chri-**stos frățești îmbrățișări.

Președinte, (ss) Platon

Consilier Referent, (ss) *Vespasian Reuț*

Copie după adresa Direcțiunii Generale a P. T. T. No. 28 634/930, înregistrată de Consiliul Central Bisericesc la No. 1942 din 15 Februarie 1930

Onor Consiliul Central Bisericesc
Patriarhia Română

L O C O

DOMNULE PREȘEDINTE,

Referindu-Ne la adresa D-vs No. 1566 din 12 corent, cu privire la francarea corespondențelor oficiale, avem onoare a vă aduce la cunoștință că instrucțiunile date oficiilor, ca parohiilor și în general tuturor autorităților bisericești, oficiile să le elibereze timbre pe credit pentru francarea corespondențelor și vă rugăm să ni se semnaleze oficiile care eventual nu se conformă întocmai instrucțiunilor date.

Afară de aceasta oficiile mai au instrucțiuni ca atunci când se depun corespondențe oficiale nefrancate să le francheze din oficiu în cotul departamentelor respective.

Această francare este necesară pentru a se putea ști valoarea serviciilor ce poșta prestează fiecărei autorități. În ce privește plățile pe lunile Ianuarie, Februarie și Martie, pe care poșta le va primi dela autorități pentru serviciile prestate, ele sunt acele fixate de Ministerul de Finanțe adică 1/12 lunar din sumele ce autoritățile au înscrise în bugetele lor pe anul curent, indiferent dacă totalul francărilor efectuate lunar de fiecare autoritate sau aplicate din oficiu de către birourile noastre poștale este de o valoare mai mare sau mai mic decât (12) douăsprezecimea lunară ce urmează să ni se plătească conform dispozițiunilor date de Ministerul de Finanțe.

Cu începere dela 1 Aprilie, însă toate autoritățile urmând să-și francheze singure corespondențele, li s'a dat acest răgaz de 3 luni ca în acest interval să-și procure timbrele speciale, să familiarizeze cu operațiunile de francare, pentru care scop s'a dispus ca în acest timp corespondențele oficiale ce se prezintă, să se francheze din oficiu.

Director General, (ss) Indescifrabil

Șeful Serviciului, [ss] Z. Ionescu

Copie după adresa No. 753/930 a Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române înreg. la Sf. Episcopie sub No. 86 a. c.

PREA SFINȚITE,

Sf. Sinod în ședința sa dela 10 Decembrie a. c. fiind șesizat de Sf. Arhiepiscopie a Râmnicului Noului Severin, de a fixa și uniformiza taxele epitrahilului spre a nu se mai da naștere la abuzuri din partea preoților. a luat următoarea hotărâre :

„Sf. Sinod pofteste pe P. P: S. S. Episcopi să studieze chestiunea după împrejurările locale și să raporteze Sf. Sinod arătând modalitatea de rezolvare.

Vă rugăm a lua act de aceasta și a dispune cele de cuviință pentru îndeplinirea ei.

Primiți, Vă rugăm Prea Sfințite ale Noastre întru Hristos frățești îmbrățișări.

Președinte, (ss) PIMEN

Director, (ss) Titu Târgovișteanu

Copie după adresa Consiliului Central Bisericesc No. 2040 din 22 Februarie 1930, înregistrată la Sfânta Episcopie—Constanța, sub No. 961 din 24 Februarie 1930

PREA SFINȚITE,

Sunt unele parohii, care făcând asigurări prin Fondul General Bisericesc, au neglijat totuși să trimită sumele necesare pentru plata primelor, deși au fost vestite la vreme și deși a trecut dela vestire vreme îndelungată pentru unele chiar un an.

Aceasta ne creiază mari dificultăți, ne pune într'o lumină nepăcută și chiar în conflict cu Societățile la care am reasigurat și primejduește însăși existența Fondului.

Alăturat de aceasta, cu frățescă dragoste, Vă înaintăm un tablou de bisericile din acea Eparhie cari se găsesc în această situație, rugându-Vă stăruitor să bine voiți a dispune ca să li se pune în vedere tuturor ca să trimită Consiliului Central Bisericesc, sumele cu care sunt datoare. Conducătorii parohiilor trebuie să înțeleagă că odată cu oferta făcută, plata la vreme a ratei este nu numai o obligație legală care în caz de nerespectare atrage după sine sancțiuni, ci și o îndatorire de bună ordine bisericească.

Primiți, Vă rugăm, Prea Sfințite, ale Noastre întru Christos frățești îmbrățișări.

Președinte Patriarh, (ss) MIRON

Efor. (ss) Pr. C. Dron.

Copie după circulara Sfintei Episcopii către toate Protoiile din eparhie No. 1285/a. c.

Prea Cucernice Părinte,

În legătură cu ordinul Nostru circular No. 1026 din 7 Martie 1930, vi se trimete, în copie, adresa Onor Minister al Instrucțiunii Publice și al Cultelor, înregistrată de Onor Consiliu Central Bisericesc la No. 2378, din 1 Martie 1930.

Din această adresă reese că, pentru francarea corespondenței oficiale, nu se plătește nimic până la 1 Aprilie 1930.

Măsurile stipulate în ordinul Nostru, amintit mai sus, privesc timpul după 1 Aprilie.

Primiți, arhieresti binecuvântări.

Episcop, (ss) † Gherontie

Referent Administrativ, (ss) *V. Georgescu*

Copie după adresa Ministerului Instrucțiunii Publice și al Cultelor înregistrată la Consiliul Central Bisericesc cu No. 002378 din 1 Martie 1930

Inalt Prea Sfințite,

La adresa Inalt Prea Sfinției Voastre No. 1868/1930, avem onoare a Vă răspunde că până la 31 Martie a. c., nu se plătește nimic pentru francarea corespondenței, deoarece Ministerul varsă o subvenție lunară la regia autonomă a P. T. T., pentru toate instituțiile pendinte de el.

Dispozițiunea ce se va lua pentru perioada după 1 Aprilie se va comunica la timp.

Primiți, Vă rugăm, Inalt Prea Sfințite, asigurarea deosebite noastre considerațiuni.

p. Ministru (ss) Măleanu

p. Director (ss) Emil

Copie pupă adresa Cnsiliului Central Bisericesc No. 1385 înreg. de Sf. Episcopie la No. 2771/1930

PREA SFINȚITE,

În legătură cu adresa Noastră No. 2108 din 24 Februarie a. c., avem onoare a Vă înainta alăturat de aceasta în copie, a-

dresa Ministerului Instrucțiunii Publice și al Cultelor No. 26086 din a. c., din care rezultă că până la 1 Aprilie, cheltuelile cu francarea corespondenței pentru toate instituțiile bisericești din țară, privesc acel Minister, iar după 1 Aprilie, se va comunica la timp, dispozițiunile care se vor lua în înțelegere cu direcția generală a poștelor, privitor la această chestiune.

Primiți, Prea Sfințite, ale noastre întru Cristos frățești îmbrățișări.

Președinte, (ss) Pimen

Consilier Referent, (ss) Indescifrabil

**Copie de pe ordinul Ministerului de Interne—Direcțiunea
Administrației G-le București 1418 din 3 Martie 1930 către
Chestura Poliției Constanța**

Avem onoare a vă face cunoscut că după cum ne comunică Ministerul Muncii Sănătății și Ocrotirilor Sociale prin adresa No. 1441930, în ziua de Vineri din prima săptămână a postului mare precum și în zilele de Joi, Vineri și Sâmbătă, din săptămâna patimilor, ori-ce fel de spectacole, sunt interzise.

În consecință vă rugăm să luați cuvenitele măsuri pentru respectarea acestei dispozițiuni.

p. Ministru, (ss) indescifrabil

Director (ss) G, Ștefănescu

**ÎNDEMNURI CĂTRE CUCERNICII PREOȚI ȘI
CREDINCIOȘI**

Institutul de editură creștină al Sfintei Episcopii a Râmnicului Noului Severin, intenționează să retipărească „Patericul” și „Pidalionul”.

1) Patericul va cuprinde circa 480 pagini, și va avea formatul 16¹/₂ cm. pe 24 cm. Se va tipări pe hârtie semi-velină, cu caractere mari și copertă frumoasă. Costul va fi de 250 lei. Cei ce se vor abona la tipărirea acestei lucrări și vor trimite costul înainte vor beneficia de o reducere de 30 lei la exemplar.

2) Pidalionul va cuprinde circa 700 pagini și va avea formatul 16¹/₂ cm. pe 24 cm. Se va tipări pe hârtie semi-velină, cu caractere mari și copertă frumoasă. Costul va fi de 275 lei. Cei

ce se vor abona la tipărirea acestei lucrări și vor trimite costul înainte vor beneficia de o reducere de 40 lei la exemplar.

Pentru a ști pe ce număr de cumpărători poate conta în desfacerea acestor lucrări, ni-a trimis la Cancelaria Sf. Episcopiei o listă de abonați, cu rugămintea, ca toți cei ce doresc a-și procura aceste importante lucrări să binevoiască să se înscrie pe ea.

Invităm pe toți cucernicii preoți, cari doresc să-și procure aceste frumoase lucrări, să ne comunice pentru ai trece pe lista abonaților.

* * *

A avea o convingere cât mai bine întemeiată în privința originii noastre și a universului este o datorie de prima ordine a oricărui om rațional, pornind de la elevii școalelor secundare și sfârșind cu profesori de la universitate.

O carte care să se ocupe în special cu această chestiune vitală și să ne dea cel puțin câteva indicații asupra progreselor actuale ale cugetării—progrese expuse destul de clar și la vreme în literatură streină—o asemenea carte pentru publicul nostru românesc n'a existat.

Lipsa ei este astăzi împlinită prin munca și stăruința Cucernicului preot Toma Gherasimescu, profesor și spiritual la Seminarul teologic din Roman. Cartea este intitulată: „*Creația Universului din punctul de vedere filozofic, științific și biblic*”.

Prețul este de 15 lei, și se poate procura de la *autor*.

* * *

Merinde de drum de Preot Gh. V. Șuşnea, Huși. Autorul are darul scrisului popular.

Broșura cuprinde proverbe versificate luate din Sfânta Scriptură și anume din „Proverbele lui Solomon”.

Oricine o poate citi cu mult folos sufletesc și o poate comanda dela autor. Costul unui exemplar este 7 lei și are 32 de pagini.

MULȚUMIRI

Sfânta Episcopie aduce mulțumiri publice D-nei Alexandrina Zamfirescu, care a donat bisericii din parohia Sarsânlar, jud. Durostor, o dveră de catifea lucrată cu fir în valoare de 2500 lei.

Sfânta Episcopie aduce mulțumiri publice D-lui Ministru de Război, G-ral Cihoschi, pentru donația de lei 20.000 făcută pentru continuarea lucrărilor bisericii din Carmen-Sylva.

— Sfânta Episcopie aduce mulțumiri publice Doamnei D. Neagu din comuna Ulmu jud. Ialomița, pentru donația ce a făcut Sf. Mănăstiri Balaciu și anume; doi boi, un cal, două oi și un car.

ȘTIRI

Se aduce la cunoștință cucernicilor preoți din această eparhie că, s'a prelungit încă cu trei luni, adică până la 1 Iulie 1930, concursul anunțat de Institutul Biblic pentru alcătuirea broșurilor de propagandă împotriva sectelor.

Se aduce la cunoștință cucernicilor preoți că în orașul Că-lărași, Str. Grivița No. 102, s'a stabilit D-l Gh, Stănescu croitor de haine și veșminte preotești.

Parohia comunală Docelar jud. Durostor, a trecut pe ziua de 1 Ianuarie a. c. în bugetul Ministerului Instrucțiunii și Cultelor în locul parohiei desființate Sargilar.

Comitetul revistei noastre eparhiale „Tomis“, în ședința dela 5 Martie a. c., a hotărât apariția revistei pe hârtie velină, extinderea paginilor până la trei coale de tipar pentru fiecare număr și premiarea articolelor bune.

În vederea acestei progresări s'a aprobat fixarea abonamentului pe anul în curs la 160 lei pentru preoți, episcopii și abonații particulari și 120 lei pentru cântăreți.

Cucernicii preoți cari au primit bilete de loterie pentru „Liga Culturală“, sunt rugați să trimită costul lor până la 10 Aprilie a.c., pe adresa Sf. Episcopii.

Cucernicii preoți sunt rugați, să ia cunoștință de cuprinsul statutului și actului constitutiv publicate în numărul de față și să ni trimită cât mai neîntârziat declarațiile de înscrierea în societatea „Ortodoxia“, la Cancelaria Sf. Episcopii unde societatea își are deocamdată sediul.

Rugăm călduros pe abonații revistei noastre eparhiale, cari n'au plătit abonamentul, atât pe anii trecuți cât și pe cel în curs să binevoiască a lua în considerație greutatea și cheltuelile Revistei și să achite abonamentul.

Copie după telegrama P. C. Protopop de Urziceni, adresată către P. S. Episcop D. D. Gherontie: „Preoții cercului Căzănești adunați în prima ședință la Urziceni, îndreaptă rugăciunii fierbinți către Dumnezeu pentru sănătatea și îndelungă înziliră a Prea Sfinției Voastre.

DEMISII

- 1) Preotul D. Ioniță, dela parohia „Sf. Gheorghe“ Balcic a demisionat pe ziua de 1 Martie a. c., iar parohia se declară vacantă pe aceeaș dată.
- 2) Cântărețul Stan Pistică, dela parohia Viișoara jud. Constanța, a demisionat pe ziua de 1 Martie a. c.
- 3) Cântărețul Florea Marniciu, dela parohia Parachioi-jud. Constanța, pe ziua de 1 Martie a. c.
- 4) Cântărețul Gr. S. Mușica, dela parohia Tuzla jud. Constanța, a demisionat pe ziua de 1 Martie a. c.
- 5) Cântărețul Gh. Chirițoiu, dela parohia „Sf. Gheorghe“ Balaciu, a demisionat pe ziua de 1 Martie a. c.
- 6) Cântărețul I Neoară, dela parohia Senova jud. Durostor, a fost pus în disponibilitate pe ziua de 1 Ianuarie a. c.
- 7) Paraclisierul A. Pelivan, dela parohia „Sf. Nicolae“ Constanța a fost pus în disponibilitate pe ziua de 1 Martie a. c.
- 8) Paraclisierul I. Marinescu, dela parohia „Adormirea“ din Caverna, a fost pus în disponibilitate pe ziua de 1 Ianuarie a. c.

NUMIRI

- 1) Seminaristul Ion S. Vasile, a fost hirotonit preot pe seama parohiei Roseți Il lalomița.
- 2) Seminaristul Manea P. Enuța, a fost hirotonit preot pe seama parohiei Dunărea, jud. Constanța.
- 3) Seminaristul Gr. D. Neagu, a fost hirotonit preot pe seama parohiei Ulmu, lalomița.
- 4) Seminaristul Petru I. Marin, a fost hirotonit preot pe seama parohiei „Principesa Ileana“ lalomița.
- 5) Ierodiaconul Ghenadie Pavel, a fost numit în postul de diacon pe seama Catedralei Sf. Episcopii.
- 6) Ierodiaconul Nicanor Racu, a fost numit în postul de diacon pe seama parohiei Sf. Nicolae Constanța.
- 7) Ierom. Daniil Rotaru, a fost numit pe ziua de 1 Februarie a. c. în postul de Canonarh pe seama Catedralei Sf. Episcopii, în locul lui Marin Minea demisionat pe aceeaș dată.
- 8) I. Hanu, a fost numit cântăreț la parohia Osman-Facâ, jud. Constanța, pe ziua de 1 Martie a. c.

9) Tudor Moisi, a fost numit cântăreț provizoriu la parohia Saligni jud. Constanța, pe ziua de 1 Ianuarie a. c.

10) Cristian Gheorghe, a fost numit cântăreț la parohia „Sf. Nicolae” Constanța, pe ziua de 1 Ianuarie a. c.

11) Ierom. Chelsie Cocoloș, a fost numit cântăreț la parohia „Sf. Nicolae” I Constanța, pe ziua de 1 Ianuarie a. c.

12) Cântărețul Alex. Constantinescu, a fost numit la Catedrala Sf. Egiscopii, pe ziua de 1 Martie a. c.

13) Gh. Blănaru, a fost numit cântăreț la parohia Hațegu jud. Constanța, pe ziua de 1 Martie a. c.

14) Tifus Vasilescu, a fost numit cântăreț la parohia Poiana jud. Ialomița, pe ziua de 1 Februarie a. c.

O Rugămintă

Rugăm cu căldură și cu insistență pe toți c. c. preoți și pe toți domnii cari au primit, acum doi ani, liste de subscripție pentru reconstruirea Bisericii „Sf. Gheorghe” din Cerdac — Slănicu-Moldovei, să înapoieze listele — colectate sau necollectate — comitetului, deoarece trebuie să se facă darea de seamă. Vă rugăm nu întârziați cu înapoierea listelor, deoarece întârziind faceți neplăceri comitetului.

COMITETUL

Un domn, mergând pe stradă, auzi pe un băiețel înjurând strașnic. „Bine mai știi înjura încă pe acum”, îi zise domnul. „Da, știe ca un bătrân”, răspunse cu un zâmbet de mulțumire mama băiatului.

„Dar știe și să se roage?” întrebă din nou domnul. „Aș, de unde, pentru aceasta e încă prea mic”, fu răspunsul.

(Din o mie de pilde)

de Dr. Grigorie Gh. Comșa

A C T E L E
cu privire la
înfiiințarea societății preoțești „ORTODOXIA“
PROCES-VERBAL

Asăzi 25 Februarie 1930.

Preoții delegați de Protopopiatele Eparhiei Constanța, s'au întrunit, în urma convocării, în ziua sus arătată în localul Preiecturii Județului Constanța (sala Consiliului Județian) pentru a lua în dezbateră și a hotărî asupra înființării unei societăți preoțești eparhiale și aceasta din îndemnul Prea Sfințitului Episcop D. D. Gherontie.

Ședința se deschide la ora 10 dim. când adunarea proclamă ca președinte pe Prea Cucernicul Preot Grigore Dumitrescu, vicarul Sf. Episcopii, iar secretari ai biroului pe Cucernicii Preoți: Preot Nicolae Coadă paroh al parohiei Sfântul Nicolae-Constanța și Atanasie Baicu, paroh al parohiei Ciocănești-Mărgineni județul Ialomița.

Prea Cucernicul Președinte, în cuvântul de deschidere, arată necesitatea înființării unei societăți preoțești a întregii Eparhii, cu scopul ca preoțimea strâns unită să poată lucra mai cu succes la promovarea religioasă morală a credincioșilor, precum și la susținerea intereselor preoțimii și a instituțiunii ce o reprezintă.

Propune din îndemnul Prea Sfințitului Episcop ca societatea să poartă numele de „Ortodoxia“. Declară ședința deschisă și prezintă un proiect de statut, întocmit de Cancelaria Sfintei Episcopii, care să fie luat în dezbateră spre a i se da o formă definitivă.

Dă cuvântul cucernicilor preoți asistenți, cari au ceva de adăugat.

Prea Cuc. Preot Ioan Grigorescu-Constanța este de părere ca mai întâi să se ia adeziunea întregii preoțimii, trimițându-se fiecărui preot, sau Centrelor preoțești, proiectul de statut pentru a fi studiat, căci numai aceasta este calea legală; iar la o dată ulterioară delegații acestor centre să fie convocați spre a lua hotărâri definitive în această chestiune, mai ales că în Eparhie sunt societăți județene, care nu pot fi desființate decât cu consimțământul membrilor.

Cucernicul Preot Cernescu, Sarai-Constanța se unește cu părerea Părintelui Grigorescu, pentru că preoții trebuie să se pronunțe mai întâiu asupra desființării societăților deja existente.

Prea Cuc. Preot G. Ionescu, Revizor Eparhial este de părere că adunarea de astăzi poate discuta și lua hotărâri definitive fiind destul de numeroasă și cei prezenți reprezentând pe Cucernicii preoți din județele respective, crede iarăși că, nu se va găsi nici un frate preot, cari nu e prezent aci, să fie contra unei astfel de societăți.

Prea Cuc. Preot Anastase Popescu-Protoiereu Constanța, este de aceeași părere că adunarea este destul de numeroasă și din preoții cei mai distinși pentru a discuta chestiunea pusă la ordinea de zi.

Propune dar să se citească statutul și articol cu articol să fie supus discuțiunii, cari apoi să se fixeze în forma lui definitivă.

Prea Cuc. Preot Slivneanu Protoiereu Durostor se unește la această propunere, căci fiecare județ fiind reprezentat poate lua hotărâri definitive.

Prea Cuc. Preot Vicar Gr. Dumitrescu, subliniază că Prea Sfințitul Episcop nu impune într'u totul statutul-proiect, alcătuit de Cancelaria Episcopiei, ci dorește discuția largă asupra lui.

Proiectul de statut este rezultatul muncii depusă la Cancelarie, la cari s'a adăogat și părerile multor Cucernici preoți cu cari Prea Cucernicia Sa, a luat contact. Este bine dar să se dea citire statutului spre a se vedea ce i se poate suprima sau adăoga, căci mai mult ca aci, în adunare, nu s'ar fi putut face dacă fiecare preot ar fi avut mai dinainte în cercetare, statutul. Cât privește numele de „Ortodoxia“ nici că se poate un nume mai potrivit ținându-se seama de toate lucrările și scopul urmărit de societate,

Se dă cetirei proiectului de statut și fiecare articol este pus la vot.

Art. 1, 2, 3 și 4 se aprobă fără modificare.

Art. 5 se aprobă cu modificare: Președinte de onoare al acestei societăți este Prea Sfințitul Episcop, Eparhiot, ca protector al societăței.

Art. 6 se aprobă fără modificare.

Art. 7 se aprobă cu adaosul la aliniatul j: „precum și a preoților infirmi“.

Art. 8 se aprobă fără modificare.

Art. 9 se aprobă cu modificare: „cotizația lunară, a fiecărui membru, va fi de 20 de lei“ în loc de 10 lei.

Art. 10 se aprobă cu adaosul . . . . . când se va ține ședință cu orice număr de membri prezenți și cu aceeași ordine de zi; și mai departe . . . . . se iau hotărâri cari vor fi supuse aprobărei adunării generale și nu comitetului central, în sfârșit: hotărârile sunt valide dacă sunt luate cu majoritatea voturilor membrilor prezenți și nu cei obligați să ia parte la adunare.

Art. 11 se aprobă cu adaosul . . . . . și 3 supleanți pe timp de un an.

Art 12, 13, 14, 15 se aprobă fără modificare.

Se introduce un articol nou —16— toate demnitățile în societate sunt *onorifice* și articolul 17: toate alegerile vor fi făcute prin vot secret dacă se va cere de $\frac{1}{3}$ din numărul membrilor prezenți.

Art. 16 devine 18 și se aprobă fără modificare.

Art. 17 devine *19* și se aprobă cu adosul . . . vor fuziona cu secțiile județene, în termen de un an.

Art. 18 devine *20* și se aprobă cu modificarea . . . și nici un fel de grupare preoțească similară nu va mai putea exista și adaosul cu respectarea drepturilor câștigate după vechile statute, până la lichidarea completă a acestora.

Art. 19 devine *21* și se aprobă cu modificarea . . . și se pedepsesc cu amenzi . . . înălăturându-se cuvintele: „de președintele protector al societății, în calitatea sa de Episcop“.

Art. 20 devine *22* se aprobă cu adaosul . . . cu o majoritate de $\frac{2}{3}$ din numărul membrilor prezenți.

Art. 22 devine *23*, *art. 23* devine *24* și *art. 24* devine *25* și se aprobă fără modificare.

Urmează articolul nou *26*: raza de activitate a comitetului central se întinde în întreaga eparhie fără a prejudicia prin aceasta atribuțiile secțiilor județene.

Art. 25, 26, 27, 28 și *29* devin *26, 27, 28, 29* și *30* și se aprobă nemodificate.

Se introduce articolul nou: *31*. Modificarea acestor statute se va putea face numai cu votul a două adunări generale consecutive cu majoritatea de $\frac{2}{3}$ din numărul membrilor prezenți. Și articolul nou *32*: această societate s'a înființat în zilele și din inițiativa Prea Sfințitului Episcop D. D. Gherontie.

Art. 26 din proiect devine *33* și se aprobă fără modificare.

Prea cucerul Vicar Președintele adunării, se declară mulțumit de felul cum au decurs dezbaterile, stabilindu-se astfel statutul definitiv, care va fi depus chiar azi, spre autentificare, de către membrii prezenți. Propune alegerea comitetului provizoriu al societății, care să ființeze până la adunarea generală. Comitetul ales este compus din: Președinte de onoare P. S. EPISCOP D. D. GHERONTIE.

Președinte activ: P. C. Vicar Grigore Dumitrescu. Membri: Ec. Gh. N. Ionescu, Ec. G. S. Popescu, Ec. An. Popescu, Ec. I. Grigorescu, iar ca reprezentanți ai secțiilor județene: Ec. D. Dobre, Ec. V. Slivneanu, Ec. C. Coadă și Ec. Pavel Dobrescu. Cenzori: Ec. V. Georgescu, Ec. Toma Protopopescu și Diac. Arghir Vârnăv. Supleanți: Ec. I. Roșculeț, Ec. V. Nanculescu și Ec. C. Popescu-Palas.

Membrii prezenți s'au înscris cu donațiile semnate în dreptul fiecăruia.

Drept care s'a dresat prezentul proces verbal, al dezbaterilor ce au avut loc.

Președinte, (ss) Vicar GR. DUMITRESCU

Secretari: (ss) Pr. N. Coadă
(ss) Pr. Atanase Baicu

ACT CONSTITUTIV

Subsemnații membrii ai Societății preoțești cu numele „Ortodoxia“ declarăm cele ce urmează pentru constituirea societății.

1. Societatea preoțească cu numele „Ortodoxia“, va avea un comitet central în Constanța și comitetele județene, cu sediul în fiecare capitală a celor patru județe din eparhie și anume: Constanța, Ialomița, Durostor și Caliacra

2. Membrii fondatori sunt toți cei cari au semnat prezentul act constitutiv și cei care vor dona societății cel puțin 1000 lei.

Nămrul membrilor activi, se vor mări și va cuprinde pe toți preoții și diaconii din Eparhie, contribuind fiecare cu o cotizație de 20 lei lunar.

3. Societatea „Ortodoxia“ este compusă acum la constituire din următoarele persoane:

Numele și Pronumele	Donația subscrisă
ss. P. S. D. D. GHERONTIE Episcop	10000 Lei Președ. de onoare
ss. Ic. Gr. Dumitrescu	5000 „ Constanța
ss. „ „ N. Ionescu	5000 „ Călărași
ss. „ „ <u>V. Slivneanu</u>	2000 „ Silistra
ss. „ „ D. Dobre	2000 „ Călărași
ss. „ „ An. Popescu	5000 „ Constanța
ss. „ „ V. Georgescu	2000 „ Constanța
ss. „ „ <u>C. Coadă</u>	2000 „ Cernavodă
ss. „ „ V. Marinescu	2000 „ Fetești
ss. „ „ V. I. Popescu	5000 „ Socariciu-Ialomița
ss. „ „ P. Dobrescu	2000 „ Bazargic
ss. „ „ I. Ciocan	200 „ Constanța
ss. „ „ D. Popescu	1500 „ Constanța
ss. „ „ N. Manoliu	2000 „ Turtucaia
ss. „ „ I. Grigorescu	1000 „ Constanța
ss. Pr. D. Dumitrescu	1500 „ Iazu-Ialomița
ss. „ „ I. Ghețu	1500 „ Cogealac
ss. „ „ N. Negulescu	1500 „ Cocargea-Ialomița
ss. „ „ T. Iliescu	1500 „ Mihai-Viteazu
ss. „ „ V. Heroiu	1500 „ Suiuciu-Caliacra
ss. „ „ C. Silion	1500 „ Casim
ss. „ „ G. C. Damian	1500 „ Valală
ss. „ „ P. Predovici	1500 „ Călărașii Vechi
ss. Diac. <u>Ar. Vârnav</u>	2000 „ Constanța
ss. Pr. At. Baicu	1500 „ Ciocănești - Mărgineni-Ialomița
ss. „ „ A. Poțincu	2000 „ Hârșova
ss. „ „ Gh. Petre	1500 „ Broșteni
ss. „ „ Toma Protopopescu	2000 „ Constanța
ss. „ „ C. Vasilescu	1500 „ Cuzgun

ss. Pr. B. Zăinescu	2000 lei	Bazargic
ss. „ Gh. Sachelarie	1500 „	Slobozia-Ialomița
ss. „ V. Stănescu	2000 „	Ostrov
ss. „ C. Dumitrescu	1500 „	Copuzu-Ialomița
ss. „ G. Radu	1500 „	Gâldău
ss. „ <u>C. I. Sădeanu</u>	1000 „	Constanța
ss. „ M. Paraschiv	2000 „	Topraisar
ss. „ Gr. Arnăudof	2000 „	Aidemir-Durostor
ss. D-l Belizarie Popescu	1500 „	Constanța
ss. Pr. <u>N. Coadă</u>	2000 „	Constanța

4. Președinte onorific al Societății este P. S. Episcop D. D. Gherontie, întemeetor și protector al Societății.

5. Comitetul Central, se compune acum la constituire din următoarele 9 persoane : Președinte Ec. Gr. Dumitrescu; Membri : Ec. Gh. N. Ionescu, Ec. Gh. Popescu, Ec. I. Grigorescu, Ec. An. Popescu, Ec. D. Dobre, Ec. C. Coadă, Ec. V. Sliwneanu, Ec. P. Dobrescu, iar Cenzori : Ec. Toma Protopopescu, Ec. V. Georghescu, și Diac. Arghir Vărnăv și supleanți Ec. I. Roșculeț, Ec. V. Nanculescu și Ec. C. Popescu-Palas.

Acest comitet va funcționa provizoriu până la prima adunare generală a societății.

Societatea și-a ales statutele autentificate odată cu acest act constitutiv pe care în depunere înțelegere subsemnații subscriem și-l autentificăm.

Delegăm pe Ic. Gr. Dumitrescu și Domnul Belizarie Popescu să se prezinte la Tribunalul din Constanța spre a cere autentificarea prezentului act constitutiv și al statutului societății și îndeplinirea tuturor formalităților cerute de lege pentru obținerea calității de persoană morală.

(Urmează semnăturile și autentificarea Trib. Constanța sub Nr. 578

STATUT

— AL —

Societății Preoțești „Ortodoxia“ cu patronul „Sf. Apostoli Petru și Pavel“ din Eparhia Constanța

CAP. I

Alcătuirea societății.

Art. 1. Se înființează în Eparhia Constanța, Societatea Preoțească cu numele „ORTODOXIA“ cu sediul în Constanța și cu durata nelimitată.

Art. 2. Membrii acestei societăți, sunt toți preoții și diaconii deservenți. din întreaga eparhie.

Art. 3. Membrii se împart în : Onorifici, fondatori, activi și aderenți.

a) *Onorifici*, sunt toți acei cari prin sprijinul moral, culturai sau material, vor ajuta societatea.

b) *Fondatori*, cei care vor face o donație societății, cel puțin 1000 lei.

c) *Activi*, sunt toți preoții și diaconii, în curent cu plata cotizației.

d) *Aderenți*, cei care vor plăti cotizația anuală, fără să fie clerici hirotonisiți.

Art. 4. Membrii se primesc de adunările secțiilor județene, sau de adunarea generală.

Art. 5. Organizația Societății va fi următoarea :

a) În fiecare județ membrii activi, vor forma o secție, cu un comitet județean, ales de adunarea județeană;

b) Membrii din întreaga Eparhie, formează adunarea generală, având un comitet central;

c) Comitetele sunt alese pe timp de 3 ani, socotindu-se de la data ținerii primei adunări generale;

d) Președintele de onoare al acestei societăți, este P. S. S. Episcop Eparhiot, ca protector al societății.

CAP. II

Scopul societății

Art. 6. Scopul societății este :

a) Cultivarea clerului ;

b) Cultivarea religioasă-morală a poporului ;

c) Crearea de venituri proprii pentru membrii societății, prin introducerea în gospodăriile lor (fiind totodată și pildă pentru popor) a următoarelor ocupațiuni :

1. Albinăritul,

2. Cultura viermilor de mătase,

3. Pomologia,

4 Crearea de venituri proprii societății, pentru propășirea ei, cum și pentru susținerea diferitelor opere culturale și de caritate.

d) Susținerea și apărarea, în orice împrejurări, a prestigiului și interesului atât al bisericii, cât și al clerului în general, precum și al fiecărui membru în special.

Art. 7. Mijloacele, pentru ajungerea scopului ei sunt :

a) Conferințe,

b) Biblioteci populare,

- c) Cămine culturale,
- d) Ziare, reviste, broșuri, ilustrațiuni religioase și naționale și orice alte publicațiuni, cu caracter creștin ;
- e) Editură, tipografie, etc. ;
- f) O fabrică de lumânări ;
- g) Procesțiuni religioase, excursiuni, serbări, etc. ;
- h) Inițierea unui institut de credit, care va face operațiuni de economie, credit și ajutor, și va funcționa după un regulament special ;
- i) Cămine și azile preoțești, sanatorii și adăposturi la stațiunile balneare și climaterice ;
- j) Ajutorarea văduvelor și orfanilor de preoți precum și a preoților infirmi.

CAP. III

Modul de funcționare

Art. 8. Membrii activi au dreptul :

- a) A lua parte la toate adunările societății, a face propuneri și a participa în mod efectiv la lucrări ;
- b) A alege și a fi aleși în comitetele de conducere ;
- c) A se folosi de avantajele pe care le are în vedere scopul societății.

Art. 9. Datoriile membrilor activi sunt :

- a) A-și achita regulat cotizația către societate, care se fixează la 20 lei pe lună ;
- b). A lua parte la adunările societății și la serbările culturale religioase ;
- c) A lucra cu tragere de inimă pentru bunul mers și propășirea societății, străduindu-se a forma surse de venituri societății prin :
  1. Donațiuni și legate ;
  2. Ajutoare dela diferite autorități și instituții financiare
  3. Susținerea tuturor inițiativelor societății ;
  4. Discul milelor (cărui membrii îi vor da o deosebită atenție) va forma o sursă sigură de venit societății. El va rezulta din colecta făcută în toate bisericile, în zilele de Sf. Nicolae, a doua zi de Paști și a doua zi de Crăciun.

Secția județeană

Art. 10. Membrii din fiecare județ vor forma secția județeană a societății.

Fiecare secție se va întruni în adunare județeană, odată pe an și anume: în săptămâna a 3-a după Sfintele Paști și va dura cel mult două zile.

Adunarea județeană va fi formată în fiecare an, din jumătatea membrilor din județ.

Jumătatea cealaltă se va aduna în anul următor.

Adunarea va fi legal constituită când va întruni jumătate plus unul, din numărul membrilor, obligați a lua parte în acel an.

Neîntrunindu-se numărul legal, se va convoca o nouă adunare, când se va ține ședință cu orice număr de membrii prezenți și cu aceeași ordine de zi.

Adunările își vor avea în fruntea lor un comitet compus din 7 membri.

În prima ședință comitetul se va constitui alegându-se un președinte, un vice președinte, un casier, un secretar, cari vor avea conducerea adunării județene.

Ei se aleg pe timp de 3 ani, numai dintre preoții din județ și pot fi realeși.

Secretarul și casierul vor fi din capitala județului, iar unde aceasta nu este posibil, din ipsa de preoți vor fi din împrejurimi.

Adunarea județeană va alege și 3 cenzori, pe timp de un an.

Protoiereii vor încasa cotizațiile, dela membrii de sub jurisdicția lor, pe cari apoi le vor vărsa lunar casierului, sub luare de chitanțe.

Deschiderea ședinței adunării județene, va fi precedată de un serviciu religios, cu parastase pentru membrii morți.

În ședință se votează bugetul și se verifică gestiunea, se face dare de seamă, asupra activității din anul trecut, se fac propuneri, se iau hotărâri, cari vor fi supuse aprobării adunării generale, se alege Comitetul și Comisia de Cenzori.

Propunerile și hotărârile vor fi făcute în cadrul prevederilor dela art. 6 și 7.

Comitetele județene pregătesc lucrările adunării și aduc la îndeplinire hotărârile luate.

Hotărârile sunt valide dacă sunt luate cu majoritatea voturilor membrilor prezenți.

Procuri de reprezentare, nu sunt admise.

Din toate realizările în bani ale secțiunii, se va trimite comitetului Central cota de 50%.

Adunarea generală

Art. 11. Membrii din întreaga eparhie, vor forma adunarea generală a societății.

Adunarea generală se va întruni odată pe an, în săptămâna întâia după Rusalii și va dura cel mult două zile. Ea va fi formată în fiecare an din jumătatea membrilor din întreaga Eparhie. Jumătatea cealaltă, se va aduna în anul următor.

Adunarea va fi legal constituită, când va întruni jumătate plus unul, din numărul membrilor obligați a lua parte în acel an. Neîntrunindu-se numărul legal se va convoca o nouă adunare generală, când se va ține ședință cu orice număr de membrii prezenți.

Comitetul Central se compune din 9 membrii și anume; 5 membrii adică; un președinte, 2 vice președinți, 1 secretar 1 casier; aleși de către adunarea generală și din cei patru președinți ai comitetelor județene.

Președintele, Casierul și Secretarul vor fi din Constanța s'au din împrejurime:

Adunarea va mai alege după aceleași norme și comisia de 3 cenזורi și 3 supleanți, pe timp de 1 an.

Comitetul Central se întrunește din 3 în 3 luni și ori de câte ori va fi nevoie prin convocări speciale.

Comitetul central are următoarele atribuțiuni: pregătește bugetul general al societății care va fi format din perceperea cotei de 50 la sută dela secțiile județene, din venitul provenit dela discul mililor, cum și din toate operațiunile pe cari Comitetul central le va face în conformitate cu statutele Societății.

Pregătește contul de gestiune pe care cenזורii îl prezintă adunării generale, face propuneri adunării, în conformitate cu prevederile art. 6 și 7.

Hotărârile adunării generale se vor supune F. S. Episcop, spre aprobare, după care apoi Comitetul Central le va aduce la îndeplinire.

Comitetul Central poate purcede la îndeplinirea celor prevăzute la art. 6 și 7, urmând a aduce la cunoștință adunării generale, cele mai apropiate, operațiile lui spre ratificare.

Comitetul Central este ales pe 3 ani.

CAP. IV

Dispozițiuni generale

Art. 12. Dispozițiunile neprevăzute în acest statut și cerute de buna funcționare a societății, se vor aplica după dreptul comun.

Art. 13. Pătronul societății este Sf. „Apostol Petru și Pavel“ și se va serba odată cu al Catedralei Episcopale la 22 Iunie.

Art. 14. Anul financiar și anul de activitate începe la 1 Ianuarie.

Art. 15. Membrii din comitet după expirarea mandatului pot fi realeși.

Art. 16. Toate demnitățile în societate sunt onorifice.

Art. 17. Toate alegerile vor fi făcute prin vot secret dacă se va cere de o treime din numărul membrilor prezenți.

Art. 18. Ziarul, fabrica de lumânări, tipografia, institutul de credit, pe măsură ce vor lua ființă, vor fi conduse de persoane, cari vor fi numite de Comitetul Central și supuse controlului acestuia.

Art. 19. Societățile preoțești existente în eparhie vor fuziona cu secțiile județene în termen de un an.

Art. 20. Nici o asociațiune de clerici hirotonisiți din această eparhie, anterioară sau posterioară celei de față și nici un fel de grupare preoțească similară, nu va mai putea exista.

Adunarea Generală va lua socotelele societăților sau grupă-

rilor anterioare în prima sesiune pe care o va ține, cu respectarea drepturilor câștigate după vechile statute, până la lichidarea completă a acestora.

Adunarea generală va putea pronunța dizolvarea oricărei asociațiuni și grupări de clerici, care nu vor voi să intre în prevederile acestui articol.

Art. 21. Absențele dela ședințele adunărilor județene și ale adunării generale cum și cele ale membrilor din comitetele de conducere, se socotește ca abateri dela îndatoririle preoțești și se pedepsesc cu amenzi, ale căror maxim anual se va fixa de adunarea generală și pe cari Episcopul, le va dubla în caz de recidivă.

Motivările vor fi anterioare și posterioare până în 7 zile dela data absenței lor.

Sumele se vor reține din salariile clericilor, de protoerei și se vor vărsa ca venituri în Cassa instituțiilor dela care au absendat membrii amendați.

Art. 22. Atât pierderea dreptului de membru cât și excluderea se hotărăsc de adunarea generală după propunerea Comitetului Central, cu o majoritate de 2/3 din numărul membrilor prezenți.

Art. 23. Ședințele adunării generale sunt publice sau secrete și se vor ține pe rând în fiecare oraș din eparhie care se va fixa de adunarea generală.

Art. 24. Membrii deveniți pensionari își păstrează și mai departe calitatea ce o au în societate.

Art. 25. Organizația Asociației generale a clerului din întreaga țară nu prejudiciază întru nimic organizația societății noastre.

Prin votul adunării generale, societatea Noastră se va putea afilia asociației generale preoțești, păstrându-și organizația ei proprie.

Art. 26. Raza de activitate a Comitetului Central se întinde în întreaga eparhie fără a prejudicia prin aceasta atribuțiile secțiilor județene.

Art. 27. Președintele și Secretarul Comitetului Central, vor reprezenta societatea în toate actele vieții sale juridice.

Art. 28. Locurile devenite vacante în sânul Comitetelor se vor completa prin cooptare până la ținerea primei adunări.

Art. 29. Președintele protector al societății, când va găsi cu cale, poate convoca adunarea generală extraordinară a societății.

Art. 30. În caz de disolvare, averea societății va trece pe seama Sf. Episcopii, — Secția Culturală — și se va întrebuința tot în scopurile indicate de această societate.

Art. 31. Modificarea acestor statute se va putea face numai cu votul a două adunări generale consecutive cu majoritatea de 2/3 din numărul membrilor prezenți.

Art. 32. Această Societate s'a înființat în zilele și din inițiativa P. S. Episcop D. D. Gherontie.

Art. 33. Prezentul Statut va intra în vigoare imediat după votarea lui de către adunarea generală.

(ss) Ic. Gr. Dumitrescu	(ss) Pr. G. Damian
(ss) Pr Gh. Ionescu	(ss) „ T. Protopopescu
(ss) „ D. Dobre	(ss) „ P. Predovici
(ss) „ An. Popescu	(ss) Diac. Ar. Vârnav
(ss) „ V. Slivneanu	(ss) Pr. At. Baicu
(ss) „ V. Georgescu	(ss) „ Al. Poțincu
(ss) „ C. Coadă	(ss) „ Gh. Petre
(ss) „ V. Marinescu	(ss) „ C. Vasilescu
(ss) „ V. Nanculescu	(ss) „ B. Zăinescu
(ss) „ V. Popescu	(ss) „ G. Sachelarie
(ss) „ P. Dobrescu	(ss) „ V. Stănescu
(ss) „ I. Ciocan	(ss) „ G. Dumitrescu
(ss) „ D. Popescu	(ss) „ G. Radu
(ss) „ N. Manoliu	(ss) „ C. Sădeanu
(ss) „ D. Dumitrescu	(ss) „ M. Paraschiv
(ss) „ I. Ghețu	(ss) „ Gr. Arnăudof
(ss) „ N. Negulescu	(ss) D-l D. Belizarie Popescu
(ss) „ T. Ilescu	(ss) Pr. N. Coadă
(ss) „ V. Heroiu	(ss) „ I. Grigorescu
(ss) „ C. Silion	

Autentificat la Tribunalul Jud. Constanța sub No. 579 din 25 Februarie 1930.

APRILIE

Ziua are 13 ore, noaptea 11

Zilele săptămânei	Data	Numele sfinților și sărbătorilor
Marți	1	Cuv. Maria Egipteanca, Gherontie
Mercuri	2	Cuv. Tit. Policarp, Edesie (denie)
Joi	3	Cuv. Nichita mărturisitorul, (canon mare)
Vineri	4	Cuv. Iosif, Zosima, Gheorghe (denie)
Sâmbătă	5	Mț. Teodora, Agatopod (Acatistul Maicei D.)

Dumineca 5-a din Post ; Maria Egipteanca, Marcu Cap. 10
vers 33-45 și Luca, cap 7, vers 36-50 Glas 5, vosres. 2

Duminecă	6	Sft. Eutihie, Platonida, Ieremia
Luni	7	Cuv. Achilina, Caliope, Gheorghe mărt.
Marți	8	Apos. Irodion, Nifonat
Mercuri	9	Mc. Eupsihie, Vladim și 270 mc.
Joi	10	Mc. Terentie, Maxim, Pompei
Vineri	11	Mc. Varsanufie, Ioan, Antipa
Sâmbătă	12	Cuv. Antusa, Nina, (învierea lui Lazăr)

Dumineca 6-a, din Post ; a Florilor, Ioan Cap 12, vers. 1-18

Duminecă	13	Muc. Artemon, Maxim, (Săptămâna patimilor)
Luni	14	Cuv. Martin, Tomaida, Eustafie
Marți	15	Mț. Anastasia, Aristarh, Pud. Trofim
Mercuri	16	Mț. Agafia, Irina, Leonid (sf. Maslu)
Joi	17	Mc. Simeon, Zosima, [12 Evanghelii)
Vineri	18	Mc. Victor, Ioan, (Prohodul Domnului)
Sâmbătă	19	Cuv. Ioan, Hristofor.

Dumineca Învierei Mântuitorului, Sf. Paști, Ioan Cap. 1, vers.1-17

Duminecă	20	(†) Sf. Paști. Cuv. Teodor, Trihina
Luni	21	(†) Sf. Paști. Muc. Ianuarie
Marți	22	(†) Sf. Paști. Evangh. Luca, Vitalie
Mercuri	23	(†) Sf. Mare Mucenic Gheorghe
Joi	24	Mc. Sava, Valentin, Elisabeta
Vineri	25	Apostol și Evanghelist Marcu
Sâmbătă	26	Mc. Vasile, Glafira fecioara, Nestor

Dumineca 2-a dupe Paști; a Tomei, Ioan Cap. 20, vers 19-31
Glas 1, vosres. 1

Duminecă	27	Mc. Simeon, Aristarh
Luni	28	Ap. Iason, Dada (Paștile Blașinilor)
Marți	29	9 muc. din Chizic, Memnon, Teognit
Mercuri	30	Ap. Iacob Zevedeu, Donat, Nichita